

שמואל א - עם טעמים

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז
יז יח יט כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט ל
לא

שמואל א פרק א

א ויהי איש אחד מן-הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן-
ירחם בן-אליהוא בן-יתחו בן-צוף אפרתי: **ב** ולו שתי נשים שם אחת
חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: **ג** ועלה
האיש ההוא מעירו מימים | ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות
בשלה ושם שני בני-עלי חפני ופנחס פהנים ליהוה: **ד** ויהי היום
ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל-בניה ובנותיה מנות: **ה** ולחנה
יתן מנה אחת אפים כי את-חנה אהב יהוה סגר רחמה: **ו** וכעסנה
צרתה גם-כעס בעבור הרעמה כי-סגר יהוה בעד רחמה: **ז** וכן יעשה
שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל:
ח ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה
ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים: **ט** ותקם חנה אחרי
אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על-הכסא על-מזוזת היכל
יהוה: **י** והיא מרת נפש ותתפלל על-יהוה ובכה תבכה: **יא** ותדר
נדר ותאמר יהוה צבאות אם-ראה תראה | בעני אמתך וזכרתני ולא-
תשכח את-אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל-ימי
חיי ומורה לא-יעלה על-ראשו: **יב** והיה כי הרבתה להתפלל לפני
יהוה ועלי שמר את-פיה: **יג** וחנה היא מדברת על-לבה רק שפתיה
נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: **יד** ויאמר אליה עלי עד-

מתי תשתכרין הסירי את-יינה מעליה: **טו** ותען חנה ותאמר לא אדני
אשה קשת-רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את-נפשי לפני יהוה:
טז אל-תתן את-אמתך לפני בת-בליעל כי-מרב שיחי וכעסי דברתי
עד-הנה: **יז** ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את-שלתיך
אשר שאלת מעמו: **יח** ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך
האשה לדרך ותאכל ופניה לא-היו-לה עוד: **יט** וישכמו בבקר
וישתחוּ לפני יהוה וישבו ויבאו אל-ביתם הרמתה וידע אלקנה את-
חנה אשתו ויזכרה יהוה: **כ** ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן
ותקרא את-שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו: **כא** ויעל האיש אלקנה
וכל-ביתו לזבח ליהוה את-זבח הימים ואת-נדרו: **כב** וחנה לא עלתה
כי-אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את-פני יהוה וישב
שם עד-עולם: **כג** ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי
עד-גמלך אתו אך יקם יהוה את-דברו ותשב האשה ותינק את-בנה
עד-גמלה אתו: **כד** ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה
אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית-יהוה שלו והנער גער: **כה** וישחטו
את-הפר ויביאו את-הנער אל-עלי: **כו** ותאמר בי אדני חי נפשך אדני
אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל-יהוה: **כז** אל-הנער הזה
התפללתי ויתן יהוה לי את-שאלתי אשר שאלתי מעמו: **כח** וגם אנכי
השאלתהו ליהוה כל-הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחוּ שם
ליהוה: (פ)

שמואל א פרק-ב

א ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי
על-אויבי כי שמחתי בישועתך: **ב** אין-קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין
צור כאלהינו: **ג** אל-תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיקם כי
אל דעות יהוה (ולא) ולו נתכנו עללות: **ד** קשת גברים חתים ונכשלים
אזרו חיל: **ה** שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד-עקרה ילדה
שבעה ורבת בנים אמללה: **ו** יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל:
ז יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף-מרום: **ח** מקים מעפר דל
מאשפת ירים אביון להושיב עם-נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה
מצקי ארץ וישת עליהם תבל: **ט** רגלי (חסידו) חסידיו ישמר ורשעים
בחשך ידמו כי-לא בכח יגבר-איש: **י** יהוה יחתו (מריבו) מריביו (עלו)

עליו בשמים ירעם יהוה ידיו אפסי-ארץ ויתן-עז למלכו וירם קרן משיחו: (פ) **{יא}** וילך אלקנה הרמתה על-ביתו והנער היה משרת את-יהוה את-פני עלי הכהן: **{יב}** ובני עלי בני בליעל לא ידעו את-יהוה: **{יג}** ומשפט הכהנים את-העם כל-איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש-השנים בידו: **{יד}** והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל-ישראל הבאים שם בשלה: **{טו}** גם בטרים יקטרו את-החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא-יקח ממך בשר מבשל כי אם-חי: **{טז}** ויאמר אליו האיש קטר יקטרו פיוס החלב וקח-לך כאשר תאווה נפשך ואמר | (לו) לא פי עתה תתן ואם-לא לקחתי בחזקה: **{יז}** ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את-פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה: **{יח}** ושמואל משרת את-פני יהוה נער חגור אפוד בד: **{יט}** ומעיל קטן תעשה-לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את-אישה לזבח את-זבח הימים: **{כ}** וברך עלי את-אלקנה ואת-אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן-האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: **{כא}** כי-פקד יהוה את-חנה ותהר ותלד שלשה-בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם-יהוה: (o) **{כב}** ועלי זקן מאד ושמע את כל-אשר יעשו בניו לכל-ישראל ואת אשר-ישכבון את-הנשים הצבאות פתח אהל מועד: **{כג}** ויאמר להם למה תעשו כדברים האלה אשר אנכי שמע את-דבריכם רעים מאת כל-העם אלה: **{כד}** אל בני כי לוא-טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם-יהוה: **{כה}** אם-יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל-לו ולא ישמעו לקול אביהם כי-חפץ יהוה להמיתם: **{כו}** והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם-יהוה וגם עם-אנשים: (o) **{כז}** ויבא איש-אלהים אל-עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל-בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: **{כח}** ובחר אתו מכל-שבטי ישראל לי לכהן לעלות על-מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את-כל-אשי בני ישראל: **{כט}** למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את-בניך ממני להבריאתכם מראשית כל-מנחת ישראל לעמי: **{ל}** לכן נאם-יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד-עולם ועתה נאם-יהוה חלילה לי כי-מכבדי אכבד ובזי יקלו: **{לא}** הנה ימים באים וגדעתי את-זרעך ואת-זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: **{לב}** והבטת צר מעון בכל אשר-יטיב את-ישראל ולא-יהיה זקן בביתך כל-הימים: **{לג}** ואיש לא-אכרית לך מעם מזבחי לכלות את-עיניך ולאדיב את-נפשך וכל-מרבית ביתך ימותו אנשים: **{לד}** וזה-לך

האות אשר יבא אל-שני בניך אל-חפני ופינחס ביום אחד ימותו: שניהם: **לה** והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני-משיחי כל-הימים: **לו** והיה כל-הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וכפר-לחם ואמר ספחני נא אל-אחת הפהנות לאכל פת-לחם: (o)

שמואל א פרק-ג

א והנער שמואל משרת את-יהוה לפני עלי ודבר-יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: (o) **ב** והיה ביום ההוא ועלי שכב במקומו (ועינו) ועינו החלו כהות לא יוכל לראות: **ג** ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר-שם ארון אלהים: (פ) **ד** ויקרא יהוה אל-שמואל ויאמר הנני: **ה** וירץ אל-עלי ויאמר הנני כי-קראת לי ויאמר לא-קראתי שוב וילך וישכב: (o) **ו** ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל-עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא-קראתי בני שוב שכב: **ז** ושמואל טרם ידע את-יהוה וטרם יגלה אליו דבר-יהוה: **ח** ויסף יהוה קרא-שמואל בשלשית ויקם וילך אל-עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: **ט** ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם-יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו: **י** ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם-בפעם שמואל | שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: (פ) **יא** ויאמר יהוה אל-שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל-שמעו תצלינה שתי אזניו: **יב** ביום ההוא אקים אל-עלי את כל-אשר דברתי אל-ביתו החל וכלה: **יג** והגדתי לו כי-שפט אני את-ביתו עד-עולם בעון אשר-ידע כי-מקללים להם בניו ולא כהה בם: **יד** ולכן נשבעתי לבית עלי אם-יתכפר עון בית-עלי בזבח ובמנחה עד-עולם: **טו** וישכב שמואל עד-הבקר ויפתח את-דלתות בית-יהוה ושמואל ירא מהגיד את-המראה אל-עלי: **טז** ויקרא עלי את-שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: **יז** ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל-נא תכחד ממני כה יעשה-לך אלהים וכה יוסיף אם-תכחד ממני דבר מקל-הדבר אשר-דבר אליך: **יח** ויגד-לו שמואל את-כל-הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיניו יעשה: (פ) **יט** ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא-הפיל מקל-דבריו ארצה: **כ** וידע כל-ישראל מן-על-עד-

באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה: **כא** ויסף יהוה להראה בשלה כי-נגלה יהוה אל-שמואל בשלו בדבר יהוה: (פ)

שמואל א פרק-ד

א ויהי דבר-שמואל לכל-ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על-האבן העזר ופלשתים חנו באפק: **ב** ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש: **ג** ויבא העם אל-המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את-ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו: **ד** וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית-יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני-עלי עם-ארון ברית האלהים חפני ופינחס: **ה** ויהי כבוא ארון ברית-יהוה אל-המחנה וירעו כל-ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ: **ו** וישמעו פלשתים את-קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל-המחנה: **ז** ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל-המחנה ויאמרו אזי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם: **ח** אזי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה הם האלהים המכים את-מצרים בכל-מכה במדבר: **ט** התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם: **י** וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי: **יא** וארון אלהים נלקח ושני בני-עלי מתו חפני ופינחס: **יב** וירץ איש-בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על-ראשו: **יג** ויבוא והנה עלי ישוב על-הכסא (יר) יד דרך מצפה כי-היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל-העיר: **יד** וישמע עלי את-קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: **טו** ועלי בן-תשעים ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות: **טז** ויאמר האיש אל-עלי אנכי הבא מן-המערכה ואני מן-המערכה נסתי היום ויאמר מה-היה הדבר בני: **יז** ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם-שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה: (פ) **יח** ויהי כהזכירו | את-ארון האלהים ויפל מעל-הכסא אחרנית

בְּעַד | יַד הַשַּׁעַר וַתִּשְׁבֵּר מִפְּרֻקְתּוֹ וַיִּמַּת כִּי-זָקֵן הָאִישׁ וְכָבֵד וְהוּא שָׁפֵט
אֶת-יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה: **יט** וְכָלְתּוּ אֶשֶׁת-פִּינְחָס הָרָה לָלֵת וַתִּשְׁמַע
אֶת-הַשְּׁמֵעָה אֶל-הַלְּקַח אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּמַּת חַמִּיָּה וְאִישָׁהּ וַתִּכְרַע וַתִּלְד
כִּי-נִהְפְּכוּ עָלֶיהָ צָרִיהָ: **כ** וַכַּעַת מוֹתָהּ וַתִּדְבַּרְנָה הַנְּצֻבוֹת עָלֶיהָ אֶל-
תִּירְאִי כִּי בֶן יִלְדֶת וְלֹא עֲנֶתָהּ וְלֹא-שָׂתָהּ לָבָה: **כא** וַתִּקְרָא לְנֶעֱר אִי-
כְבוֹד לֵאמֹר גְּלָה כְבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל אֶל-הַלְּקַח אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶל-חַמִּיָּה
וְאִישָׁהּ: **כב** וַתֹּאמֶר גְּלָה כְבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל כִּי נִלְקַח אַרְוֹן הָאֱלֹהִים: (פ)

שמואל א פרק-ה

א וּפְלִשְׁתִּים לָקְחוּ אֶת אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּבְאֵהוּ מֵאֲבֹן הָעֶזְרָא אֲשֶׁדֻּדָה:
ב וַיִּקְחוּ פְלִשְׁתִּים אֶת-אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּבְיֹאוּ אֹתוֹ בֵּית דָּגוֹן וַיִּצְיִגוּ אֹתוֹ
אֶצֶל דָּגוֹן: **ג** וַיִּשְׁכְּמוּ אֲשֶׁדֻּדִים מִמַּחֲרַת וְהִנֵּה דָגוֹן נָפַל לְפָנָיו אַרְצָה
לְפָנֵי אַרְוֹן יְהוָה וַיִּקְחוּ אֶת-דָּגוֹן וַיִּשְׁבּוּ אֹתוֹ לְמִקְוָמוֹ: **ד** וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר
מִמַּחֲרַת וְהִנֵּה דָגוֹן נָפַל לְפָנָיו אַרְצָה לְפָנֵי אַרְוֹן יְהוָה וְרֹאשׁ דָּגוֹן וְשֵׁתִי |
כְּפוֹת יָדָיו כְּרִתוֹת אֶל-הַמִּפְתָּן רַק דָּגוֹן נִשְׁאַר עָלָיו: **ה** עַל-כֵּן לֹא-יִדְרְכוּ
כֹּהֲנֵי דָגוֹן וְכָל-הַבָּאִים בֵּית-דָּגוֹן עַל-מִפְתָּן דָּגוֹן בְּאֲשֶׁדֻד עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
(ו) **ו** וַתִּכְבַּד יַד-יְהוָה אֶל-הָאֲשֶׁדֻדִים וַיִּשְׁמַם וַיְהִי אֲתָם (בַּעֲפָלִים)
בְּטַחֲרִים אֶת-אֲשֶׁדֻד וְאֶת-גְּבוּלֶיהָ: **ז** וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי-אֲשֶׁדֻד כִּי-כֵן וַאֲמָרוּ:
לֹא-יֵשֵׁב אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּנוּ כִּי-קִשְׂתָּהּ יָדוֹ עָלֵינוּ וְעַל דָּגוֹן אֱלֹהֵינוּ:
ח וַיִּשְׁלְחוּ וַיֹּאסְפוּ אֶת-כָּל-סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מַה-נַּעֲשֶׂה
לְאַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ גַת יֹסֵב אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְבּוּ אֶת-אַרְוֹן
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (ט) **ט** וַיְהִי אַחֲרָי | הִסְבּוּ אֹתוֹ וַתְּהִי יַד-יְהוָה | בְּעִיר
מְהוּמָה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיְהִי אֶת-אַנְשֵׁי הָעִיר מִקְטָן וְעַד-גְּדוֹל וַיִּשְׁתְּרוּ לָהֶם
(עֲפָלִים) טַחֲרִים: **י** וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-אַרְוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיְהִי כְּבוֹא אַרְוֹן
הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיִּזְעַקוּ הָעֶקְרָנִים לֵאמֹר הִסְבּוּ אֵלַי אֶת-אַרְוֹן אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל לְהַמִּיתֵנִי וְאֶת-עַמִּי: **יא** וַיִּשְׁלְחוּ וַיֹּאסְפוּ אֶת-כָּל-סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים
וַיֹּאמְרוּ שְׁלְחוּ אֶת-אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ לְמִקְמוֹ וְלֹא-יָמִית אֹתִי וְאֶת-
עַמִּי כִּי-הִיְתָה מְהוּמַת-מוֹת בְּכָל-הָעִיר כְּבָדָה מְאֹד יַד הָאֱלֹהִים שָׁם:
יב וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא-מָתוּ הִכּוּ (בַּעֲפָלִים) בְּטַחֲרִים וַתַּעַל שְׁוַעַת
הָעִיר הַשָּׁמַיִם:

שמואל א פרק-ו

א ויהי ארון-יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים: **ב** ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה-נעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו: **ג** ויאמרו אם-משלחים את-ארון אלהי ישראל אל-תשלחו אתו ריקם כי-השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא-תסור ידו מכם: **ד** ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה (עפלי) טחרי זהב וחמשה עכברי זהב כי-מגפה אחת לכלם ולסרניכם: **ה** ועשיתם צלמי (עפליכם) טחריכם וצלמי עכבריכם המשחיתם את-הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את-ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם: **ו** ולמה תכבדו את-לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את-לבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו: **ז** ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא-עלה עליהם על ואסרתם את-הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה: **ח** ולקחתם את-ארון יהוה ונתתם אתו אל-העגלה ואת | כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אתו והלך: **ט** וראיתם אם-דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את-הרעה הגדולה הזאת ואם-לא וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו: **י** ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת-בניהם כלו בבית: **יא** וישמו את-ארון יהוה אל-העגלה ואת הארגז ואת עכברי הזהב ואת צלמי טחריהם: **יב** וישרנה הפרות בדרך על-דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך וגעו ולא-סרו ימין ושמאל וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד-גבול בית שמש: **יג** ובית שמש קצרים קציר-חטים בעמק וישאו את-עיניהם ויראו את-הארון וישמחו לראות: **יד** והעגלה באה אל-שדה יהושע בית-השמש ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את-עצי העגלה ואת-הפרות העלו עלה ליהוה: **טו** (ו) והלויים הורידו | את-ארון יהוה ואת-הארגז אשר-אתו אשר-בו כלי-זהב וישמו אל-האבן הגדולה ואנשי בית-שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביזם ההוא ליהוה: **טז** וחמשה סרני-פלשתים ראו וישבו עקרון ביזם ההוא: **יז** ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד: **יח** (ו) ועכברי הזהב מספר כל-ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד | אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון

יהוה עד היום הזה בשדה הושע בית-השמש: **יט** וַיֵּךְ בְּאִנְשֵׁי בֵּית-
שֶׁמֶשׁ כִּי רָאוּ בְּאֲרוֹן יְהוָה וַיֵּךְ בְּעַם שִׁבְעִים אִישׁ חֲמִשִּׁים אֶלְפֵי אִישׁ
וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם כִּי-הִכָּה יְהוָה בְּעַם מִכָּה גְדוֹלָה **כ** וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי בֵּית-
שֶׁמֶשׁ מִי יוּכַל לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה הָאֱלֹהִים הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְאֵל-מִי יַעֲלֶה
מֵעַלֵּינוּ: **כא** **ו** וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים אֶל-יֹשְׁבֵי קָרִית-יְעָרִים לֵאמֹר הֲשִׁבוּ
פְּלִשְׁתִּים אֶת-אֲרוֹן יְהוָה רְדוּ הָעֵלּוּ אִתּוֹ אֲלֵיכֶם:

שמואל א פרק-ז

א וַיָּבֹאוּ אֲנָשֵׁי | קָרִית יְעָרִים וַיַּעֲלוּ אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וַיָּבֹאוּ אִתּוֹ אֶל-בֵּית
אֲבִינָדָב בְּגִבְעָה וְאֶת-אֶלְעָזָר בֶּנוֹ קָדְשׁוֹ לִשְׁמֹר אֶת-אֲרוֹן יְהוָה: **ב**
ב וַיְהִי מִיּוֹם שֶׁבַת הָאֲרוֹן בְּקָרִית יְעָרִים וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וַיְהִיו עֹשְׂרִים
שָׁנָה וַיָּנֶהוּ כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה: **ג** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-כָּל-
בֵּית יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם-בְּכָל-לְבַבְכֶם אַתֶּם שֹׁבִים אֵל-יְהוָה הִסִּירוּ אֶת-
אֱלֹהֵי הַיִּנְכָר מִתּוֹכְכֶם וְהַעֲשִׂיתֶם וְהִכִּינוּ לְבַבְכֶם אֶל-יְהוָה וְעַבַדְתֶּם לְבָדוֹ
וַיֵּצֵל אֶתְכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: **ד** וַיִּסִּירוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַבְּעָלִים וְאֶת-
הַעֲשֻׁתֹת וַיַּעֲבְדוּ אֶת-יְהוָה לְבָדוֹ: **ה** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל קִבְּצוּ אֶת-
כָּל-יִשְׂרָאֵל הַמְצַפֶּתָה וְאֶתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם אֶל-יְהוָה: **ו** וַיִּקְבְּצוּ הַמְצַפֶּתָה
וַיִּשְׁאַבוּ-מִים וַיִּשְׁפְּכוּ | לִפְנֵי יְהוָה וַיִּצְוּמוּ בַיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שֵׁם חֲטָאנוּ
לַיהוָה וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמְצַפָּה: **ז** וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים
כִּי-הִתְקַבְּצוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הַמְצַפֶּתָה וַיַּעֲלוּ סַרְנֵי-פְלִשְׁתִּים אֶל-יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים: **ח** וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-
שְׁמוּאֵל אֶל-תַּחֲרַשׁ מִמֶּנּוּ מִזְעַק אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁעֵנוּ מִיַּד פְּלִשְׁתִּים:
ט וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל טֹלָה חֶלֶב אֶחָד (ויעלה) וַיַּעֲלֶהוּ עוֹלָה כָּלִיל לַיהוָה
וַיִּזְעַק שְׁמוּאֵל אֶל-יְהוָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֶהוּ יְהוָה: **י** וַיְהִי שְׁמוּאֵל
מַעֲלָה הָעוֹלָה וּפְלִשְׁתִּים נִגְּשׁוּ לְמַלְחָמָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּרְעַם יְהוָה | בְּקוֹל-
גְּדוֹל בַּיּוֹם הַהוּא עַל-פְּלִשְׁתִּים וַיַּהֲרֹמוּ וַיִּנְגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל: **יא** וַיָּצֵאוּ
אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִן-הַמְצַפָּה וַיִּרְדְּפוּ אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיַּכּוּם עַד-מִתַּחַת לְבֵית
כָּר: **יב** וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶבֶן אַחַת וַיִּשֶׂם בֵּין-הַמְצַפָּה וּבֵין הַשָּׁן וַיִּקְרָא אֶת-
שְׁמָהּ אֶבֶן הָעֶזְרָה וַיֹּאמֶר עַד-הֵנָּה עֲזָרְנוּ יְהוָה: **יג** וַיִּכְנְעוּ הַפְּלִשְׁתִּים
וְלֹא-יָסְפוּ עוֹד לְבֹא בְּגָבוֹל יִשְׂרָאֵל וְתָהִי יַד-יְהוָה בְּפְלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי
שְׁמוּאֵל: **יד** וַתִּשְׁבְּנָה הָעָרִים אֲשֶׁר לְקָחוּ-פְּלִשְׁתִּים מֵאֶת יִשְׂרָאֵל |
לְיִשְׂרָאֵל מֵעַקְרוֹן וְעַד-גַּת וְאֶת-גְּבוּלֵן הִצִּיל יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי

שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין הָאֻמִּים: **טו** וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת-יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיָּו: **טז** וְהָלַךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְסָבַב בֵּית-אֵל וְהַגְּלָגֶל וְהַמִּצֵּפָה וְשָׁפֹט אֶת-יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה: **יז** וַתִּשְׁבֹּתוּ הַרְמָתָה כִּי-שָׁם בֵּיתוֹ וְשָׁם שָׁפֹט אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיְבִן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה: (פ)

שמואל א פרק-ח

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקֵן שְׁמוּאֵל וַיִּשָּׂם אֶת-בָּנָיו שְׁפֹטִים לְיִשְׂרָאֵל: **ב** וַיְהִי שָׁם-בְּנוֹ הַבְּכוֹר יוֹאֵל וְשָׁם מִשְׁנֵהוּ אֲבִיָּה שְׁפֹטִים בְּבֶאֱר שִׁבְעָה: **ג** וְלֹא-הָלְכוּ בָנָיו (בדרכו) בְּדַרְכֵי וַיִּטּוּ אַחֲרֵי הַבָּצַע וַיִּקְחוּ-שָׁחַד וַיִּטּוּ מִשְׁפָּט: (פ) **ד** וַיִּתְקַבְּצוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל-שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה: **ה** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה זָקֵנָה וּבְנֶיךָ לֹא הָלְכוּ בְּדַרְכֶיךָ עִתָּה שִׁימָה-לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטֵנוּ כְּכָל-הַגּוֹיִם: **ו** וַיִּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ תְּנֵה-לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטֵנוּ וַיִּתְפַּלֵּל שְׁמוּאֵל אֶל-יְהוָה: (פ) **ז** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכָל אֲשֶׁר-יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֶתָּה מְאַסּוּ כִּי-אֲתִי מְאַסּוּ מִמֶּלֶךְ עָלֵיהֶם: **ח** כְּכָל-הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר-עָשׂוּ מִיּוֹם הָעֲלִיתִי אֶתְּם מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעֲזְבוּנִי וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים כִּן הָמָּה עֹשִׂים גַּם-לָךְ: **ט** וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִי אֲךָ כִּי-הַעַד תַּעֲדִיד בְּהֵם וְהַגִּדְתָּ לָהֶם מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עָלֵיהֶם: (ס) **י** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶת כָּל-דְּבָרֵי יְהוָה אֶל-הָעָם הַשְּׂאֵלִים מֵאֵתוֹ מֶלֶךְ: (ס) **יא** וַיֹּאמֶר זֶה יְהִי מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עָלֵיכֶם אֶת-בְּנֵיכֶם יִקַּח וְשָׁם לוֹ בְּמִרְכָּבָתוֹ וּבְפָרָשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי מִרְכָּבָתוֹ: **יב** וְלָשׁוּם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְלַחֲרָשׁ חָרִישׁוֹ וְלַקִּצֵּר קִצְרוֹ וְלַעֲשׂוֹת כָּל־מַלְחָמָתוֹ וְכָל־רִכְבּוֹ: **יג** וְאֶת-בְּנוֹתֵיכֶם יִקַּח לְרִקְחוֹת וְלִטְבָּחוֹת וְלֵאֲפוֹת: **יד** וְאֶת-שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת-כַּרְמֵיכֶם וְזִיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו: **טו** וְזָרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם יַעֲשֶׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעֲבָדָיו: **טז** וְאֶת-עֲבָדֵיכֶם וְאֶת-שְׂפָחוֹתֵיכֶם וְאֶת-בְּחֹרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת-חֲמוֹרֵיכֶם יִקַּח וְעָשָׂה לְמִלְאכָתוֹ: **יז** צֹאנֵיכֶם יַעֲשֶׂר וְאֶתְּם תִּתֶּי-לוֹ לַעֲבָדִים: **יח** וְזַעֲקֶתְּם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מֶלְכְּכֶם אֲשֶׁר בְּחָרְתֶּם לָכֶם וְלֹא-יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְּכֶם בַּיּוֹם הַהוּא: **יט** וַיִּמָּאֲנוּ הָעָם לְשָׁמַע בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי אִם-מֶלֶךְ יְהִי עָלֵינוּ: **כ** וְהִינֵנוּ גַם-אֲנַחְנוּ כְּכָל-הַגּוֹיִם וְשִׁפְטֵנוּ מִלִּפְנֵי וַיִּצָּא לִפְנֵינוּ וְנָלַחַם אֶת-מַלְחָמָתָנוּ: **כא** וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֶת כָּל-דְּבָרֵי הָעָם וַיְדַבֵּר בְּאָזְנֵי יְהוָה: (פ) **כב** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלִי

והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל-אנשי ישראל לכו איש לעירו:
(פ)

שמואל א פרק-ט

א ויהי-איש (מבן)-(ימין) מבנימין ושמו קיש בן-אביאל בן-צור בן- בכורת בן-אפים בן-איש ימיני גבור חיל: **ב** ולו-היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מקל- העם: **ג** ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל-שאול בנו קח-נא אתך את-אחד מהנערים וקום לך בקש את-האתנת: **ד** ויעבר בהר-אפרים ויעבר בארץ-שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ- שעלים ואין ויעבר בארץ-ימיני ולא מצאו: **ה** המה באו בארץ צוף ושואל אמר לנערו אשר-עמו לכה ונשובה פן-יחדל אבי מן-האתנות ודאג לנו: **ו** ויאמר לו הנה-נא איש-אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר-ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את-דרכנו אשר- הלכנו עליה: **ז** ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה-נביא לאיש כי הלחם אזל מפלינו ותשוּרה אין-להביא לאיש האלהים מה אתנו: **ח** ויסף הנער לענות את-שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את-דרכנו: **ט** לפנים | בישראל כה-אמר האיש בלקתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד-הראה כי לנביא היום יקרא לפנים הראה: **י** ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה | נלכה וילכו אל-העיר אשר-שם איש האלהים: **יא** המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה: **יב** ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר | עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה: **יג** כבאכם העיר פן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא-יאכל העם עד-באו כי-הוא יברך הזבח אחרי-כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי-אתו כהיום תמצאון אתו: **יד** ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה: **טו** (ו) ויהוה גלה את-אזן שמואל יום אחד לפני בוא- שאול לאמר: **טז** כעת | מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על-עמי ישראל והושיע את-עמי מיד פלשתים כי ראיתי את-עמי כי באה צעקתו אלי: **יז** ושמואל ראה את-שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי: **יח** ויגש שאול את-שמואל

בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר וַיֹּאמֶר הַגִּידָה-נָא לִי אֵי-זֶה בֵּית הָרֶאָה: **יט** וַיַּעַן שְׂמוּאֵל אֶת-שְׂאוּל וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי הָרֶאָה עָלַי לְפָנַי הַבֹּמֶה וְאֶכְלֹתֶם עִמִּי הַיּוֹם וּשְׁלַחְתִּיךָ בַּבֶּקֶר וְכָל אֲשֶׁר בְּלִבְבְּךָ אֶגִּיד לָךְ: **כ** וְלֹאֲתַנּוֹת הַאֲבָדוֹת לָךְ הַיּוֹם שְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים אֶל-תִּשָּׂם אֶת-לִבְּךָ לָהֶם כִּי נִמְצְאוּ וְלִמִּי כָל-חֲמֻדַּת יִשְׂרָאֵל הַלּוֹא לָךְ וְלִכְלָל בֵּית אָבִיךָ: **כא** וַיַּעַן שְׂאוּל וַיֹּאמֶר הַלּוֹא בֶן-יְמִינִי אֲנֹכִי מִקִּטְנֵי שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפַּחְתִּי הַצְּעֵרָה מִכָּל-מִשְׁפָּחוֹת שְׁבֻטֵי בְנֵי־מִן וְלָמָּה דִּבַּרְתָּ אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה: **כב** וַיִּקַּח שְׂמוּאֵל אֶת-שְׂאוּל וְאֶת-נַעֲרוֹ וַיְבִיאֵם לְשִׁכְתָּהּ וַיִּתֵּן לָהֶם מִקּוֹם בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים וְהִמָּה כָשְׁלֹשִׁים אִישׁ: **כג** וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל לְטַבַּח תֵּנָה אֶת-הַמִּנְחָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ שִׁים אֹתָהּ עִמָּךְ: **כד** וַיִּרֶם הַטַּבַּח אֶת-הַשּׁוֹק וְהֶעֱלִיָּהּ וַיִּשֶׂם | לְפָנָי שְׂאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַנְּשָׂאָר שִׁים-לְפָנַיךָ אֲכַל כִּי לְמוֹעֵד שְׂמוֹר-לָךְ לֵאמֹר הָעַם | קָרַאתִי וַיֹּאכַל שְׂאוּל עִם-שְׂמוּאֵל בַּיּוֹם הַהוּא: **כה** וַיֵּרְדוּ מִהַבֹּמֶה הָעִיר וַיְדַבֵּר עִם-שְׂאוּל עַל-הַגָּג: **כו** וַיִּשְׁכְּמוּ וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר וַיִּקְרָא שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל (הַגָּג) הַגָּגָה לֵאמֹר קוּמָה וְאֶשְׁלַחְךָ וַיִּקָּם שְׂאוּל וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הוּא וּשְׂמוּאֵל הַחוּצָה: **כז** הִמָּה יוֹרְדִים בְּקִצֵּה הָעִיר וּשְׂמוּאֵל אָמַר אֶל-שְׂאוּל אָמַר לְנַעַר וַיַּעֲבֵר לְפָנָיו וַיַּעֲבֵר וְאֹתָהּ עֶמֶד כִּיּוֹם וְאִשְׁמִיעָךָ אֶת-דְּבַר אֱלֹהִים: **כח**

שמואל א פרק-י

א וַיִּקַּח שְׂמוּאֵל אֶת-פֶּה הַשָּׁמֶן וַיִּצַק עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁקֶהוּ וַיֹּאמֶר הַלּוֹא כִּי-מִשְׁחָךְ יִהְיֶה עַל-נַחֲלָתוֹ לְנָגִיד: **ב** בְּלִכְתָּךְ הַיּוֹם מִעַמְדִי וּמִצְאָתְךָ שְׁנֵי אֲנָשִׁים עִם-קִבְרַת רְחֵל בְּגִבּוֹל בְּנֵי־מִן בְּצִלְצַח וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ נִמְצְאוּ הָאֲתַנּוֹת אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ לְבַקֵּשׁ וְהִנֵּה נָטַשׁ אָבִיךָ אֶת-דְּבָרֵי הָאֲתַנּוֹת וְדָאָג לָכֶם לֵאמֹר מָה אַעֲשֶׂה לְבָנָי: **ג** וְחִלַּפְתָּ מִשָּׂם וְהִלָּאָה וּבָאתְךָ עַד-אֵלוֹן תְּבוֹר וּמִצְאוּךָ שֵׁם שְׁלִשָּׁה אֲנָשִׁים עֲלִים אֶל-הָאֱלֹהִים בֵּית-אֵל אֶחָד נָשָׂא | שְׁלִשָּׁה גְדִיִּים וְאֶחָד נָשָׂא שְׁלֹשֶׁת כִּכְרוֹת לֶחֶם וְאֶחָד נָשָׂא גִבְלֵי-יַיִן: **ד** וּשְׁאָלוּ לָךְ לְשָׁלוֹם וְנָתַנוּ לָךְ שְׁתֵּי-לֶחֶם וְלִקְחָתְךָ מִיָּדָם: **ה** אַחֵר כֵּן תְּבוֹא גִבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-שָׂם נְצִיבֵי פְלִשְׁתִּים וַיְהִי כַּבָּאָךְ שֵׁם הָעִיר וּפָגַעְתָּ חֶבֶל נְבִיאִים יוֹרְדִים מִהַבֹּמֶה וְלִפְנֵיהֶם גִּבְלֵי וְתָף וְחִלִּיל וְכַנּוֹר וְהִמָּה מִתְנַבְּאִים: **ו** וְצִלְחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה וְהִתְנַבֵּיתְךָ עִמָּם וְנִהְפַכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר: **ז** וְהָיָה כִּי (תְּבַאִינָה) תְּבַאֵנָה הָאֲתוֹת הָאֵלֶּה לָךְ עֲשֵׂה לָךְ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ: **ח** וַיֵּרְדֶתְךָ לְפָנָי הַגִּלְגָּל וְהִנֵּה אֲנֹכִי

יָרַד אֵלַיךְ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לְזֶבֶחַ זְבָחֵי שְׁלָמִים שְׁבַעַת יָמִים תּוֹחַל עַד-
בּוֹאֵי אֵלַיךְ וְהוֹדַעְתִּי לְךָ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: **{ט}** וְהָיָה כִּהְפַנְתּוּ שְׁכֻמוֹ
לְלַכֵּת מִעַם שְׁמוּאֵל וַיְהַפְּרוּ-לוֹ אֱלֹהִים לֵב אַחַר וַיָּבֹאוּ כָּל-הָאֲתוֹת הָאֵלֹהִים
בַּיּוֹם הַהוּא: **(ס)** **{י}** וַיָּבֹאוּ שֵׁם הַגְּבָעָתָה וְהָיָה חֶבְל-נִבְאִים לְקַרְאֲתוֹ
וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם: **{יא}** וַיְהִי כָּל-יְיֹדְעוֹ מֵאֲתָמוֹל
שְׁלֹשׁוֹם וַיִּרְאוּ וְהָיָה עִם-נִבְאִים נָבֵא וַיֹּאמֶר הָעָם אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ מִה-זֶה
הָיָה לָבֶן-קִישׁ הַגָּם שְׂאוֹל בְּנִבְיָאִים: **{יב}** וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי
אֲבִיהֶם עַל-כֵּן הִיָּתָה לְמִשְׁלַח הַגָּם שְׂאוֹל בְּנִבְיָאִים: **{יג}** וַיְכַל מִהֲתַנְבוֹת
וַיָּבֵא הַבְּמָה: **{יד}** וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוֹל אֵלָיו וְאֵל-נַעֲרוֹ אֵן הִלַּכְתֶּם וַיֹּאמֶר
לְבַקֵּשׁ אֶת-הָאֲתָנוֹת וּנְרָאָה כִּי-אֵין וּנְבֹא אֶל-שְׁמוּאֵל: **{טו}** וַיֹּאמֶר דָּוִד
שְׂאוֹל הַגִּידָה-נָא לִי מַה-אָמַר לָכֶם שְׁמוּאֵל: **{טז}** וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל-דָּוִד
הַגִּד הַגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצְאוּ הָאֲתָנוֹת וְאֶת-דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא-הִגִּיד לּוֹ אֲשֶׁר
אָמַר שְׁמוּאֵל: **(פ)** **{יז}** וַיִּצְעַק שְׁמוּאֵל אֶת-הָעָם אֶל-יְהוָה הַמְצַפֶּה:
{יח} וַיֹּאמֶר | אֵל בְּנֵי **(פ)** יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי
הַעֲלִיתִי אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְאֲצִיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל
הַמְּמַלְכוֹת הַלְּחָצִים אֶתְכֶם: **{יט}** וְאַתֶּם הַיּוֹם מְאַסְתֶּם אֶת-אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר-הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל-רְעוּתֵיכֶם וְצָרְתֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לּוֹ כִּי-מֶלֶךְ
תְּשִׁים עָלֵינוּ וְעַתָּה הִתִּיצְבוּ לִפְנֵי יְהוָה לְשַׁבְּטֵיכֶם וּלְאֵלֹפֵיכֶם: **{כ}** וַיִּקְרַב
שְׁמוּאֵל אֶת כָּל-שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכַּד שַׁבֵּט בְּנִימִן: **{כא}** וַיִּקְרַב אֶת-שַׁבֵּט
בְּנִימִן (לְמִשְׁפַּחְתּוֹ) לְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַתִּלְכַּד מִשְׁפַּחַת הַמְּטָרִי וַיִּלְכַּד שְׂאוֹל
בֶּן-קִישׁ וַיִּבְקֹשׁוּהוּ וְלֹא נִמְצָא: **{כב}** וַיִּשְׁאַלוּ עוֹד בִּיהוָה הֲבֵא עוֹד הַלֵּם
(ס) אִישׁ וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה הוּא נִחְבָּא אֶל הַכְּלָיִם: **{כג}** וַיִּרְצוּ וַיִּקְחֵהוּ
מִשָּׁם וַיִּתִּיצַב בְּתוֹךְ הָעָם וַיִּגְבֶּה מִכָּל-הָעָם מִשְׁכֻּמוֹ וּמַעֲלָה: **{כד}** וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל-כָּל-הָעָם הֲרֵאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל-
הָעָם וַיִּרְעוּ כָּל-הָעָם וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ: **(פ)** **{כה}** וַיְדַבֵּר שְׁמוּאֵל אֶל-
הָעָם אֶת מִשְׁפַּט הַמְּלָכָה וַיִּכְתַּב בְּסֹפֶר וַיִּנַּח לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַח שְׁמוּאֵל
אֶת-כָּל-הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ: **{כו}** וְגַם-שְׂאוֹל הִלֵּךְ לְבֵיתוֹ גְּבָעָתָה וַיִּלְכוּ עִמּוֹ
הַחִיל אֲשֶׁר-נִגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם: **{כז}** וּבְנֵי בְלִיעֵל אָמְרוּ מִה-יִשְׁעֵנוּ זֶה
וַיִּבְזְהוּ וְלֹא-הִבִּיאוּ לוֹ מִנְחָה וַיְהִי כְּמַחְרִישׁ: **(פ)**

שמואל א פרק-יא

א ויעל נחש העמוני ויחן על-יבש גלעד ויאמרו כל-אנשי יביש אל-נחש כרת-לנו ברית ונעבדך: **ב** ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל-עין ימין ושמתייה חרפה על-כל-ישראל: **ג** ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם-אין מושיע אתנו ויצאנו אליך: **ד** ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל-העם את-קולם ויבכו: **ה** והנה שאול בא אחרי הבקר מן-השדה ויאמר שאול מה-לעם כי יבכו ויספרו-לו את-דברי אנשי יביש: **ו** ותצלח רוח-אלהים על-שאול (בשמעו) כשמעו את-הדברים האלה ויחר אפו מאד: **ז** ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל-גבול ישראל ביד המלאכים | לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד-יהוה על-העם ויצאו כאיש אחד: **ח** ויפקדם בבזק ויהיו בני-ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: **ט** ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש יביש גלעד מחר תהיה-לכם תשועה (בחם) כחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו: **י** ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל-הטוב בעיניכם: **יא** ויהי ממחרת וישם שאול את-העם שלשה ראשים ויבאו בתוך-המחנה באשמרת הבקר ויכו את-עמון עד-חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו-בם שנים יחד: **יב** ויאמר העם אל-שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: **יג** ויאמר שאול לא-יומת איש ביום הזה כי היום עשה-יהוה תשועה בישראל: **יד** ויאמר שמואל אל-העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: **טו** וילכו כל-העם הגלגל וימלכו שם את-שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו-שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל-אנשי ישראל עד-מאד: **פ**

שמואל א פרק-יב

א ויאמר שמואל אל-כל-ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר-אמרתם לי ואמליך עליכם מלך: **ב** ועתה הנה המלך | מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד-היום הנה: **ג** הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את-שור | מי לקחתי וחסמור מי לקחתי ואת-מי עשקתי את-מי רצותי ומיד-מי

לקחתי כֹּפֶר וְאֶעֱלִים עֵינֵי בּוֹ וְאֲשִׁיב לְכֶם: **{ד}** וַיֹּאמְרוּ לֹא עֲשִׂקֶתְנוּ וְלֹא רְצוֹתְנוּ וְלֹא-לְקַחַת מִיַּד-אִישׁ מְאוּמָה: **{ה}** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַד יְהוָה בְּכֶם וְעַד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מְצַאתֶם בְּיָדִי מְאוּמָה וַיֹּאמֶר עַד: **{ו}** וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-הָעַם יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן וְאֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת-אַבְתֵּיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: **{ז}** וְעַתָּה הִתְיַצְבוּ וְאֲשַׁפְטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֵת כָּל-צְדָקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶתְכֶם וְאֶת-אַבְוֹתֵיכֶם: **{ח}** כְּאֲשֶׁר-בָּא יַעֲקֹב מִצְרָיִם וַיִּזְעַקוּ אַבְוֹתֵיכֶם אֶל-יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת-אַבְתֵּיכֶם מִמִּצְרָיִם וַיִּשְׁבוּם בְּמִקְוֹם הַזֶּה: **{ט}** וַיִּשְׁכַּחוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכֹּר אֶתֶּם בְּיַד סִיסְרָא שֶׁר-צָבָא חֲצוֹר וּבְיַד-פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחֲמוּ בָּם: **{י}** וַיִּזְעַקוּ אֶל-יְהוָה (וַיֹּאמֶר) וַיֹּאמְרוּ חֲטָאנוּ כִּי עֲזַבְנוּ אֶת-יְהוָה וְנַעֲבֹד אֶת-הַבְּעֻלִים וְאֶת-הָעֲשֻׁתָּרוֹת וְעַתָּה הֲצִילֵנוּ מִיַּד אִיְבֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ: **{יא}** וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת-יִרְבֶּעֵל וְאֶת-בְּדַן וְאֶת-יִפְתָּח וְאֶת-שְׂמוּאֵל וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד אִיְבֵיכֶם מִסְבִּיב וּתְשֻׁבוּ בְּטַח: **{יב}** וַתִּרְאוּ כִּי-נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי-עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא כִּי-מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיְהוֶה אֱלֹהֵיכֶם מִלְכְּכֶם: **{יג}** וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם אֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ: **{יד}** אִם-תִּירְאוּ אֶת-יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ וְשָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִמְרוּ אֶת-פִּי יְהוָה וְהִיתֶם גַּם-אִתֶּם וְגַם-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם אַחֵר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: **{טו}** וְאִם-לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת-פִּי יְהוָה וְהִיתָה יַד-יְהוָה בְּכֶם וּבְאַבְתֵּיכֶם: **{טז}** גַּם-עַתָּה הִתְיַצְבוּ וִירְאוּ אֶת-הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עֹשֶׂה לְעֵינֵיכֶם: **{יז}** הֲלוֹא קָצִיר-חֹטִים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל-יְהוָה וַיִּתֵּן קִלּוֹת וּמָטָר וַדְּעוּ וִירְאוּ כִּי-רַעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה לְשֹׂאֵל לְכֶם מֶלֶךְ: **{יח}** וַיִּקְרָא שְׂמוּאֵל אֶל-יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קִלְתָּ וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָּל-הָעַם מְאֹד אֶת-יְהוָה וְאֶת-שְׂמוּאֵל: **{יט}** וַיֹּאמְרוּ כָּל-הָעַם אֶל-שְׂמוּאֵל הֲתִפְלַל בְּעַד-עַבְדֶּיךָ אֶל-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶל-נַמּוֹת כִּי-יִסְפְּנוּ עַל-כָּל-חַטָּאתֵינוּ רָעָה לְשֹׂאֵל לָנוּ מֶלֶךְ: **{כ}** וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-הָעַם אֶל-תִּירְאוּ אֶתֶם עֲשִׂיתֶם אֵת כָּל-הַרְעָה הַזֹּאת אֲךָ אֶל-תִּסּוּרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֶת-יְהוָה בְּכָל-לְבַבְכֶם וְלֹא תִסּוּרוּ כִּי | אַחֲרֵי הַתְּהוּ אֲשֶׁר לֹא-יִזְעִילוּ וְלֹא יִצִּילוּ כִּי-תְהוּ הִמָּה: **{כא}** כִּי לֹא-יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת-עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם: **{כב}** גַּם אֲנֹכִי חָלִילָה לִי מִחַטָּא לִיהוָה מִחֲדַל לְהִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהִישְׁרָה: **{כג}** אֲךָ | יִרְאוּ אֶת-יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ בְּאֵמֶת בְּכָל-לְבַבְכֶם כִּי רָאוּ אֵת אֲשֶׁר-הִגְדַּל עִמָּכֶם: **{כד}** וְאִם-הֲרַע תִּרְעוּ גַם-אִתֶּם גַּם-מִלְכְּכֶם תִּסְפוּ:

שמואל א פרק-יג

א בן-שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על-ישראל: **ב** ויבחר-לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם-שאול אלפים במכמש ובהר בית-אל ואלף היו עם-יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו: **ג** ויהי יונתן את נציב פלשתים אשר בגבעה וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל-הארץ לאמר ישמעו העברים: **ד** וכל-ישראל שמעו לאמר הנה שאול את-נציב פלשתים וגם-נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל: **ה** ופלשתים נאספו | להלחם עם-ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על-שפת-הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און: **ו** ואיש ישראל ראו כי צר-לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות: **ז** ועברים עברו את-הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל-העם חרדו אחריו: **ח** (וייחל) ויחל | שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא-בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו: **ט** ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה: **י** ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו: **יא** ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי-ראיתי כי-נפץ העם מעלי ואתה לא-באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש: **יב** ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה: **יג** (ו) ויאמר שמואל אל-שאול נספלת לא שמרת את-מצות יהוה אלהיך אשר צוה כי עתה הכין יהוה את-ממלכתך אל-ישראל עד-עולם: **יד** ועתה ממלכתך לא-תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על-עמו כי לא שמרת את אשר-צוה יהוה: **טו** ויקם שמואל ויעל מן-הגלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את-העם הנמצאים עמו כשש מאות איש: **טז** ושאול ויונתן בנו והעם הנמצא עמם יושבים בגבעת בנימן ופלשתים חנו במכמש: **יז** ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל-דרך עפרה אל-ארץ שועל: **יח** והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על-גי הצבעים המדברה: **יט** וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי-(אמר) אמרו פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: **כ** וירדו כל-ישראל הפלשתים ללטוש איש את-מחרשתו ואת-אתו ואת-קרדמו ואת מחרשתו: **כא** והיתה הפצירה פים למחרשת ולאיתם ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב

הדרך: **כב** והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנוית ביד כל-העם אשר את-שואל ואת-יונתן ותמצא לשואל וליונתן בנו: **כג** ויצא מצב פלשתים אל-מעבר מכמש: (o)

שמואל א פרק-יד

א והיה היום ויאמר יונתן בן-שואל אל-הנער נשא כליו לכה ונעברה אל-מצב פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד: **ב** ושואל יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש: **ג** ואחיה בן-אחטוב אחי איכבוד | בן-פינחס בן-עלי כהן | יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן: **ד** ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על-מצב פלשתים שן-הסלע מהעבר מזה ושן-הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: **ה** השן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול גבע: (o) **ו** ויאמר יהונתן אל-הנער | נשא כליו לכה ונעברה אל-מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט: **ז** ויאמר לו נשא כליו עשה כל-אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך: (o) **ח** ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל-האנשים ונגלינו אליהם: **ט** אם-כה יאמרו אלינו דמו עד-הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם: **י** ואם-כה יאמרו עליו עליו ועלינו כי-נתנם יהוה בידנו וזה-לנו האות: **יא** ויגלו שניהם אל-מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן-החרים אשר התחבאו-שם: **יב** ויענו אנשי המצבה את יונתן | ואת נשא כליו ויאמרו עליו אלינו ונודיעה אתכם (פ) דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהוה ביד ישראל: **יג** ויעל יונתן על-ידיו ועל-רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו: **יד** ותהי המכה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחצי מענה צמד שדה: **טו** ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל-העם המצב והמשחית חרדו גם-המה ותרגז הארץ ותהי לחרדת אלהים: **טז** ויראו הצפים לשואל בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם: (פ) **יז** ויאמר שואל לעם אשר אתו פקדו-נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: **יח** ויאמר שואל לאחיה הגישה ארון האלהים כי-היה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל: **יט** והיה עד דבר שואל אל הכהן וההמון

אֲשֶׁר בְּמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיִּלֶךְ הַלּוֹךְ וְרַב (פ) וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֵל הַכֹּהֵן אֶסֶף
יָדָךְ: **לכ** וַיִּזְעַק שְׂאוּל וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד-הַמְּלַחְמָה וְהָיָה
הַיְתָה חָרַב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ מִהוּמָה גְּדוֹלָה מְאֹד: **לכא** וְהָעִבְרִים הָיוּ
לְפְלִשְׁתִּים כְּאֶתְמוֹל שְׁלֹשׁוֹם אֲשֶׁר עָלוּ עִמָּם בְּמַחְנֵה סָבִיב וְגַם-הֵמָּה
לְהָיוֹת עִם-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עִם-שְׂאוּל וַיּוֹנְתָן: **לכב** וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
הִמָּתַחְבְּאִים בְּהַר-אֶפְרַיִם שָׁמְעוּ כִּי-נָסוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּדְבְּקוּ גַם-הֵמָּה
אֲחֵרֵיהֶם בְּמַלְחָמָה: **לכג** וַיֹּשֶׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל
וְהַמְּלַחְמָה עֲבָרָה אֶת-בַּיִת אֲוֹן: **לכד** וְאִישׁ-יִשְׂרָאֵל נָגַשׁ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאֲלֵ
שְׂאוּל אֶת-הָעָם לֵאמֹר אַרְוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר-יֹאכֵל לֶחֶם עַד-הָעֶרֶב וְנִקְמַתִּי
מֵאִיבֵי וְלֹא טַעַם כָּל-הָעָם לֶחֶם: (ס) **לכה** וְכָל-הָאָרֶץ בָּאוּ בַּיֶּעַר וַיְהִי
דָּבַשׁ עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה: **לכו** וַיָּבֹא הָעָם אֶל-הַיַּעַר וְהָיָה הַלֶּךְ דָּבַשׁ וְאִין-
מִשִּׁיג יָדוֹ אֶל-פִּיּוֹ כִּי-יֵרָא הָעָם אֶת-הַשְּׂבָעָה: **לכז** וַיּוֹנְתָן לֹא-שָׁמַע
בְּהַשְּׁבִיעַ אָבִיו אֶת-הָעָם וַיִּשְׁלַח אֶת-קִצֵּה הַמַּטֵּה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּטְבֹּל
אוֹתָהּ בַּיַּעַר הַדָּבַשׁ וַיִּשָּׁב יָדוֹ אֶל-פִּיּוֹ (וּתְרַאנָה) וּתְאַרְנָה עֵינָיו:
לכח וַיַּעַן אִישׁ מִהָעָם וַיֹּאמֶר הַשְּׂבִיעַ הַשְּׂבִיעַ אָבִיךָ אֶת-הָעָם לֵאמֹר
אַרְוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר-יֹאכֵל לֶחֶם הַיּוֹם וַיַּעַף הָעָם: **לכט** וַיֹּאמֶר יוֹנְתָן עֹכֵר
אָבִי אֶת-הָאָרֶץ רְאוּ-נָא כִּי-אָרוּ עֵינַי כִּי טַעַמְתִּי מֵעַט דָּבַשׁ הַזֶּה: **לל** אִף
כִּי לֹא אָכַל אֶכֶל הַיּוֹם הָעָם מִשְׁלַל אִיבָיו אֲשֶׁר מִצָּא כִּי עָתָה לֹא-רִבְתָּה
מִכָּה בְּפְלִשְׁתִּים: **ללא** וַיָּכּוּ בַּיּוֹם הַהוּא בְּפְלִשְׁתִּים מִמִּכְמַשׁ אֵילָנָה וַיַּעַף
הָעָם מְאֹד: **לבב** (וַיַּעַשׂ) וַיַּעַט הָעָם אֶל-(שָׁלַל) הַשְּׁלַל וַיִּקְחוּ צֹאן וּבָקָר
וּבְנֵי בָקָר וַיִּשְׁחֲטוּ-אֶרְצָה וַיֹּאכֵל הָעָם עַל-הַדָּם: **ללג** וַיִּגִּידוּ לְשְׂאוּל
לֵאמֹר הִנֵּה הָעָם חֹטְאִים לַיהוָה לְאָכֵל עַל-הַדָּם וַיֹּאמֶר בְּגִדְתֶם גְּלוּ-אֵלַי
הַיּוֹם אָבֶן גְּדוֹלָה: **ללד** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל פְּצוּ בָעַם וְאִמְרְתֶם לָהֶם הַגִּישׁוּ
אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ שִׁיָּהוּ וְשִׁחַטְתֶּם בָּזָה וְאִכְלֹתֶם וְלֹא-תַחֲטְאוּ לַיהוָה
לְאָכֵל אֶל-הַדָּם וַיַּגִּישׁוּ כָל-הָעָם אִישׁ שׁוֹרוֹ בְּיָדוֹ הַלִּילָה וַיִּשְׁחֲטוּ-שָׁם:
ללה וַיָּבֶן שְׂאוּל מִזְבֵּחַ לַיהוָה אִתּוֹ הַחֵל לְבָנוֹת מִזְבְּחַ לַיהוָה: (פ)
ללו וַיֹּאמֶר שְׂאוּל נִרְדָּה אַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים | לִילָה וְנִבְזָה בָהֶם | עַד אוֹר
הַבֹּקֶר וְלֹא נִשְׂאָר בָּהֶם אִישׁ וַיֹּאמְרוּ כָל הַטּוֹב (ס) בְּעֵינֶיךָ עָשָׂה וַיֹּאמֶר
הַכֹּהֵן נִקְרְבָה הֵלֶם אֶל הָאֱלֹהִים: **ללז** וַיִּשְׁאַל שְׂאוּל בְּאֱלֹהִים הֲאֵרַד
אַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים הַתִּתְּנִם בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ בַּיּוֹם הַהוּא: **ללח** וַיֹּאמֶר
שְׂאוּל גִּישׁוּ הֵלֶם כָּל פְּנוֹת הָעָם וְדַעוּ וִרְאוּ בְּמָה הַיְתָה הַחֲטָאת הַזֹּאת
הַיּוֹם: **ללט** כִּי חִי-יְהוָה הַמוֹשִׁיעַ אֶת-יִשְׂרָאֵל כִּי אִם-יִשְׁנֹו בְּיוֹנְתָן בְּנֵי כִּי
מוֹת יָמוּת וְאִין עָנָהוּ מִכָּל-הָעָם: **למ** וַיֹּאמֶר אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל אַתֶּם תְּהִיוּ
לְעֵבֶר אֶחָד וְאֲנִי וַיּוֹנְתָן בְּנֵי נְהִיָּה לְעֵבֶר אֶחָד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל-שְׂאוּל
הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשָׂה: (ס) **למא** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲבָה
תָּמִים וַיִּלְכַּד יוֹנְתָן וְשְׂאוּל וְהָעָם יָצְאוּ: **למב** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל הַפִּילוּ בֵּינִי וּבֵין

יוֹנָתָן בְּנֵי וַיִּלְכַּד יוֹנָתָן: **{מג}** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-יוֹנָתָן הַגִּידָה לִּי מָה עָשִׂיתָה וַיִּגַּד-לוֹ יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר טַעַם טַעַמְתִּי בְקִצָּה הַמָּטָה אֲשֶׁר-בְּיָדִי מֵעַט דָּבַשׁ הַנְּנִי אָמוּת: **{מד}** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל כֹּה-יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵף כִּי-מוֹת תָּמוּת יוֹנָתָן: **{מה}** וַיֹּאמֶר הָעַם אֶל-שְׂאוּל הַיּוֹנָתָן | יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חֲלִילָה חִי-יְהוּהוּ אִם-יִפֹּל מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֲרָצָה כִּי-עַם-אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעַם אֶת-יוֹנָתָן וְלֹא-מָת: **{מו}** וַיַּעַל שְׂאוּל מֵאֲחֵרֵי פְלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים הִלְכוּ לְמִקְוָם: **{מז}** וְשְׂאוּל לָכַד הַמְּלוּכָה עַל-יִשְׂרָאֵל וַיִּלְחַם סָבִיב | בְּכָל-אֵיבָיו בְּמוֹאֵב | וּבְבְנֵי-עַמּוֹן וּבְאָדוֹם וּבְמִלְכֵי צוּבָה וּבְפְלִשְׁתִּים וּבְכָל אֲשֶׁר-יִפְנֶה יִרְשָׁיעַ: **{מח}** וַיַּעַשׂ חֵיל וַיַּךְ אֶת-עַמְלֵק וַיִּצַּל אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד שָׁסָהוּ: **{מט}** וַיְהִי בְנֵי שְׂאוּל יוֹנָתָן וַיִּשׁוּי וּמִלְכֵי-שׁוּעַ וְשָׁם שָׁתִי בְנִתְיוֹ שֵׁם הַבְּכִירָה מֵרַב וְשָׁם הִקְטִנָּה מִיְכָל: **{נ}** וְשָׁם אָשֶׁת שְׂאוּל אַחִינֹעַם בֵּת-אַחִימֵעַץ וְשָׁם שָׂר-צַבָּאוּ אֲבִיר בֶּן-נֵר דוֹד שְׂאוּל: **{נא}** וְקִישׁ אֲבִי-שְׂאוּל וְנֵר אֲבִי-אַבְנֵר בֶּן-אַבִּיָּאל: **{נב}** וַתְּהִי הַמְּלַחְמָה חֲזָקָה עַל-פְּלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שְׂאוּל וַרְאֵה שְׂאוּל כָּל-אִישׁ גָּבוֹר וְכָל-בֶּן-חֵיל וַיֹּאסֹפְהוּ אֵלָיו: **{נס}**

שמואל א פרק-טו

{א} וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל אֲתִי שְׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחֹךְ לְמֶלֶךְ עַל-עַמּוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שָׁמַע לְקוֹל דְּבָרֵי יְהוָה: **{ב}** כֹּה אָמַר יְהוָה צַבָּאוֹת פִּקְדֹתִי אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה עַמְלֵק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-שָׁם לוֹ בַּדֶּרֶךְ בְּעֵלְתוֹ מִמְצָרִים: **{ג}** עַתָּה לֶךְ וְהִפִּיתָה אֶת-עַמְלֵק וְהִחַרְמְתָם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וְלֹא תַחֲמַל עָלָיו וְהִמַּתָּה מֵאִישׁ עַד-אִשָּׁה מֵעַלְלָל וְעַד-יֹנֵק מִשׁוֹר וְעַד-שֶׁה מִגָּמֶל וְעַד-חֲמוֹר: **{ד}** וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל אֶת-הָעַם וַיִּפְקְדֵם בְּטָלָאִים מֵאֲתִים אֶלְף רִגְלֵי וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים אֶת-אִישׁ יְהוּדָה: **{ה}** וַיָּבֵא שְׂאוּל עַד-עִיר עַמְלֵק וַיַּרְבַּ בְּנַחַל: **{ו}** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-הַקִּינִי לְכוּ סְרוּ רְדוּ מִתּוֹךְ עַמְלֵקִי פֶן-אֹסֹפֶךָ עַמּוֹ וְאַתָּה עָשִׂיתָה חֹסֵד עִם-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְוֹתָם מִמְצָרִים וַיִּסֹּר קִינֵי מִתּוֹךְ עַמְלֵק: **{ז}** וַיַּךְ שְׂאוּל אֶת-עַמְלֵק מִחוּלָה בּוֹאֵךְ שׁוֹר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מְצָרִים: **{ח}** וַיִּתְפֹּשׂ אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ-עַמְלֵק חִי וְאֶת-כָּל-הָעַם הַחֲרִים לְפִי-חֶרֶב: **{ט}** וַיַּחֲמַל שְׂאוּל וְהָעַם עַל-אַגַּג וְעַל-מֵיטֵב הַצֹּאן וְהַבְּקָר וְהַמִּשְׁנֵים וְעַל-הַכֹּהֲנִים וְעַל-כָּל-הַטּוֹב וְלֹא אָבוּ הַחֲרִימָם וְכָל-הַמְּלָאכָה נִמְבְּזָה וְנִמְסָ אֶתָּה הַחֲרִימוּ: **{י}** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-שְׂמוּאֵל לֵאמֹר: **{יא}** נַחֲמֵתִי כִּי-הַמְּלַכְתִּי אֶת-שְׂאוּל לְמֶלֶךְ כִּי-שָׁב מֵאֲחֵרֵי

וְאֶת-דְּבָרֵי לֹא הָקִים וַיַּחַר לְשִׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל-יְהוָה כָּל-הַלַּיְלָה:
{יב} וַיִּשְׁכַּם שְׁמוּאֵל לִקְרֹאת שְׂאוּל בַּבֹּקֶר וַיִּגַּד לְשִׁמוּאֵל לֵאמֹר בָּא-
שְׂאוּל הַכְּרֹמְלָה וְהִנֵּה מְצִיב לֹו יָד וַיִּסֹּב וַיַּעֲבֹר וַיֵּרֶד הַגְּלָגַל: **{יג}** וַיָּבֹא
שְׁמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂאוּל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הַקִּימְתִי אֶת-דְּבַר
יְהוָה: **{יד}** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וּמָה קוֹל-הַצֶּאֱנָן הַזֶּה בְּאָזְנִי וְקוֹל הַבֹּקֶר אֲשֶׁר
אָנֹכִי שֹׁמֵעַ: **{טו}** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל מֵעַמְלֵקִי הֵבִיאוּם אֲשֶׁר חִמַּל הָעָם עָלַי-
מִיִּטְבַּח הַצֶּאֱנָן וְהַבֹּקֶר לְמַעַן זָבַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת-הַיֹּתֵר הִחְרַמְנוּ: **(ו)**
{טז} וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל הֲרָף וְאִגִּידָה לְךָ אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי
הַלַּיְלָה (וַיֹּאמְרוּ) וַיֹּאמֶר לוֹ דַּבֵּר: **(ז)** **{יז}** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הֲלוֹא אִם-קִטְּנָן
אַתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה וַיִּמְשַׁחְךָ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל:
{יח} וַיִּשְׁלַחְךָ יְהוָה בְּדַרְךָ וַיֹּאמֶר לְךָ וְהִחְרַמְתָּה אֶת-הַחֲטָאִים אֶת-עַמְלֵק
וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ עַד כְּלוֹתָם אַתֶּם: **{יט}** וְלָמָּה לֹא-שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט
אֶל-הַשָּׁלָל וַתַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: **(ח)** **{כ}** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-שְׁמוּאֵל
אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאַלְךָ בְּדַרְךָ אֲשֶׁר-שָׁלַחְנִי יְהוָה וְאַבִּיָא אֶת-אַגַּג
מֶלֶךְ עַמְלֵק וְאֶת-עַמְלֵק הַחְרַמְתִּי: **{כא}** וַיִּקַּח הָעָם מִהַשָּׁלָל צֹאן וּבִקְרָה
רֹאשִׁית הַחֲרָם לְזָבַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּגְּלָגַל: **{כב}** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַחֲפֹץ
לַיהוָה בְּעֵלֹת וּזְבָחִים כְּשָׁמַע בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה שָׁמַע מִזְבַּח טוֹב לְהַקְשִׁיב
מִחֶלֶב אֵילִים: **{כג}** כִּי חֲטָאת-קָסָם מָרִי וְאֹן וַתִּרְפִּים הַפָּצַר יַעַן מְאֹסֶת
אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסְךָ מִמֶּלֶךְ: **(ט)** **{כד}** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-שְׁמוּאֵל
חֲטָאתִי כִי-עֲבַרְתִּי אֶת-פִּי-יְהוָה וְאֶת-דְּבָרֶיךָ כִּי יִרְאתִי אֶת-הָעָם וְאֲשָׁמַע
בְּקוֹלָם: **{כה}** וְעַתָּה שָׂא נָא אֶת-חֲטָאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאַשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה:
{כו} וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מְאֹסֶתָ אֶת-דְּבַר יְהוָה
וַיִּמְאַסְךָ יְהוָה מֵהַיּוֹת מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל: **(י)** **{כז}** וַיִּסֹּב שְׁמוּאֵל לְלַכֵּת
וַיַּחֲזֵק בְּכַנָּף-מְעִילוֹ וַיִּקְרַע: **{כח}** וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קִרַּע יְהוָה אֶת-
מַמְלְכוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלֶיךָ הַיּוֹם וַנִּתְּנָה לְרַעֲךָ הַטּוֹב מִמֶּךָ: **{כט}** וְגַם נֶצַח
יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקֶר וְלֹא יִנָּחַם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם: **{ל}** וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי
עָתָה כִּבְדִנִּי נָא נִגַּד זַקְנִי-עִמִּי וְנִגַּד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ: **{לא}** וַיֵּשֶׁב שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי שְׂאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ שְׂאוּל לַיהוָה: **(י)**
{לב} וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַגִּישׁוּ אֵלַי אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלֵק וַיִּלְךָ אֵלָיו אַגַּג
מֵעֵדְנָת וַיֹּאמֶר אַגַּג אֲכַן סוֹר מֵר-הַמּוֹת: **{לג}** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל כֹּאֲשֶׁר
שָׁפְלָה נָשִׁים חֲרָבְךָ כֵּן-תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמָּךְ וַיִּשְׁסַף שְׁמוּאֵל אֶת-אַגַּג לִפְנֵי
יְהוָה בַּגְּלָגַל: **(י)** **{לד}** וַיִּלְךָ שְׁמוּאֵל הַרְמַתָּה וְשְׂאוּל עָלָה אֶל-בֵּיתוֹ
גִּבְעַת שְׂאוּל: **{לה}** וְלֹא-יֹסֵף שְׁמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת-שְׂאוּל עַד-יוֹם מוֹתוֹ כִּי-
הִתְאַבֵּל שְׁמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל וַיְהוֶה נָחַם כִּי-הִמְלִיךְ אֶת-שְׂאוּל עַל-יִשְׂרָאֵל:
(י)

שמואל א פרק-טז

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל עַד-מַתִּי אַתָּה מִתְאַבֵּל אֶל-שְׂאוּל וְאֲנִי מֵאַסְתִּיו מִמְּלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל מִלֵּא קִרְנֶךָ שִׁמֹּן וְלֶךָ אֲשַׁלְּחֶךָ אֶל-יֹשֵׁי בֵּית-הַלְחָמִי כִּי-רְאִיתִי בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ: **ב** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אִיךָ אֵלֶיךָ וְשָׁמַע שְׂאוּל וְהִרְגָנִי **ג** וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲגַלְתָּ בְּקֶרֶת תִּקַּח בְּיָדְךָ וְאַמְרַתְּ לְזִבְחִי לַיהוָה בְּאִתִּי: **ד** וְקִרְאתָ לְיֹשֵׁי בְּזִבְחִי וְאָנֹכִי אוֹדִיעֶךָ אֶת אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה וּמִשְׁחָתְךָ לִי אֶת אֲשֶׁר-אָמַר אֵלַיךָ: **ה** וַיַּעַשׂ שְׁמוּאֵל אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיָּבֵא בֵּית לָחֶם וַיִּחְרְדוּ זִקְנֵי הָעִיר לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹם בּוֹאָךָ: **ו** וַיֹּאמֶר | שְׁלֹמֹם לְזִבְחִי לַיהוָה בְּאִתִּי הִתְקַדְּשׁוּ וּבְאִתְּם אֲתִי בְּזִבְחִי וַיִּקְדָּשׁ אֶת-יֹשֵׁי וְאֶת-בָּנָיו וַיִּקְרָא לָהֶם לְזִבְחִי: **ז** וַיְהִי בְּבוֹאֹם וַיֵּרָא אֶת-אֱלִיָּאב וַיֹּאמֶר אֵךְ נִגְדָה יְהוָה מִשִּׁיחוֹ: **ח** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל אַל-תִּבְטֵ אֶל-מִרְאֵהוּ וְאַל-גְּבַהֵ קוֹמָתוֹ כִּי מֵאַסְתִּיהוּ כִּי | לֹא אֲשֶׁר יֵרָאֶה הָאָדָם כִּי הָאָדָם יֵרָאֶה לְעֵינָיִם וַיְהוֶה יֵרָאֶה לְלֵבָב: **ט** וַיִּקְרָא יֹשֵׁי אֶל-אֲבִינָדָב וַיַּעֲבֵרְהוּ לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר גַּם-בְּזֶה לֹא-בָחַר יְהוָה: **י** וַיַּעֲבֵר יֹשֵׁי שְׁמָה וַיֹּאמֶר גַּם-בְּזֶה לֹא-בָחַר יְהוָה: **יא** וַיַּעֲבֵר יֹשֵׁי לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יֹשֵׁי לֹא-בָחַר יְהוָה בְּאַלְהֵי: **יב** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יֹשֵׁי הַתְּמֹנִי הַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר עוֹד שָׂאֵר הַקִּטָּן וְהַנְּהָרְעָה בְּצֹאֵן וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יֹשֵׁי שְׁלָחָה וְקַחְנוּ כִּי לֹא-נֹסֵב עַד-בָּאוּ פֹה: **יג** וַיִּשְׁלַח וַיְבִיֵּאֵהוּ וְהוּא אֲדָמוֹנִי עִם יָפֶה עֵינָיִם וְטוֹב רְאִי **יד** וַיֹּאמֶר יְהוָה קוּם מִשְׁחֵהוּ כִּי זֶה הוּא: **טו** וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-קֶרֶן הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אָחִיו וַתִּצְלַח רוּחַ-יְהוָה אֶל-דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמֵעַלָּה וַיִּקַּם שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ הַרְמָתָה: **טז** וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מֵעַם שְׂאוּל וּבַעֲתָתוֹ רוּחַ-רָעָה מֵאֵת יְהוָה: **יז** וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי-שְׂאוּל אֵלָיו הֲנֵה-נָא רוּחַ-אֱלֹהִים רָעָה מִבַּעֲתֶךָ: **יח** יֹאמֶר-נָא אֲדֹנָי עַבְדֶּיךָ לִפְנֶיךָ יִבְקֹשׁוּ אִישׁ יָדַע מִנֶּגֶן בְּכַנּוֹר וְהִיָּה בְּהִיּוֹת עָלֶיךָ רוּחַ-אֱלֹהִים רָעָה וְנִגַּן בְּיָדוֹ וְטוֹב לָךְ: **יט** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-עַבְדָּיו רְאוּ-נָא לִי אִישׁ מִיִּטִּיב לְנִגֵּן וְהִבִּיאוּתָם אֵלַי: **כ** וַיַּעַן אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה רְאִיתִי בֵּן לְיֹשֵׁי בֵּית הַלְחָמִי יָדַע נִגֵּן וְגִבּוֹר חַיִל וְאִישׁ מְלַחְמָה וְנָבוֹן דָּבָר וְאִישׁ תֵּאֵר וַיְהוֶה עִמּוֹ: **כא** וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל מְלָאכִים אֶל-יֹשֵׁי וַיֹּאמֶר שְׁלַחְהֶם אֵלַי אֶת-דָּוִד בְּנֶךָ אֲשֶׁר בְּצֹאֵן: **כב** וַיִּקַּח יֹשֵׁי חֲמוֹר לָחֶם וְנָאֵד יַיִן וְגִדֵי עֲזִים אֶחָד וַיִּשְׁלַח בְּיַד-דָּוִד בְּנוֹ אֶל-שְׂאוּל: **כג** וַיָּבֵא דָוִד אֶל-שְׂאוּל וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי וַיִּאֲהָבֵהוּ מְאֹד וַיְהִי-לוֹ נֶשֶׂא כְלִים: **כד** וַיִּשְׁלַח שְׂאוּל אֶל-יֹשֵׁי לֹאמֹר יַעֲמַד-נָא דָוִד לִפְנֵי כִּי-מִצָּא חֵן בְּעֵינָי: **כה** וְהִיָּה בְּהִיּוֹת רוּחַ-אֱלֹהִים אֶל-שְׂאוּל וְלִקַּח

דוד את-הפנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה:
(פ)

שמואל א פרק-יז

א וַיֵּאָסְפוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-מַחְנֵיהֶם לְמַלְחָמָה וַיֵּאָסְפוּ שָׁכָה אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיַּחֲנוּ בֵּין-שׁוֹכָה וּבֵין-עֲזֵקָה בְּאֶפְסֵי דָמִים: **ב** וְשֹׁאֵל וְאִישׁ-יִשְׂרָאֵל נֶאֱסָפוּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵמֶק הָאֵלֶּה וַיַּעֲרֹכוּ מַלְחָמָה לְקִרְאֵת פְּלִשְׁתִּים: **ג** וּפְלִשְׁתִּים עֹמְדִים אֶל-הָהָר מִזֶּה וַיִּשְׂרָאֵל עֹמְדִים אֶל-הָהָר מִזֶּה וְהָיָא בִּינֵיהֶם: **ד** וַיֵּצֵא אִישׁ-הַבָּנִים מִמַּחֲנוֹת פְּלִשְׁתִּים גְּלִית שָׁמוּ מִגַּת גְּבָהוּ שֵׁשׁ אַמּוֹת וְזָרַת: **ה** וְכֹבֵעַ נְחֹשֶׁת עַל-רֹאשׁוֹ וְשָׂרִיֹן קֶשֶׁקֶשִׁים הוּא לְבוּשׁ וּמִשְׁקַל הַשָּׂרִיֹן חֲמִשָּׁת-אֲלָפִים שְׁקָלִים נְחֹשֶׁת: **ו** וּמִצַּחַת נְחֹשֶׁת עַל-רִגְלָיו וְכִידוֹן נְחֹשֶׁת בֵּין כַּתְּפָיו: **ז** (וּחֵץ) וְעַץ חֲנִיתוֹ כַּמְנוֹר אֲרָגִים וְלַהֲבַת חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ-מֵאוֹת שְׁקָלִים בְּרִזָּל וְנִשְׂא הַצֶּנֶה הַלֵּךְ לְפָנָיו: **ח** וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא אֶל-מַעֲרֹכַת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תִצְאוּ לַעֲרֹךְ מַלְחָמָה הַלּוֹא אֲנֹכִי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֹבְדִים לְשֹׁאֵל בְּרוּ-לָכֶם אִישׁ וַיֵּרֵד אֵלָיו: **ט** אִם-יֹכֵל לְהִלָּחֵם אִתִּי וְהִכְנִי וְהָיִינוּ לָכֶם לְעֹבְדִים וְאִם-אֲנִי אֹכֵל-לוֹ וְהִפִּיתִיו וְהָיִיתֶם לָנוּ לְעֹבְדִים וְעַבְדְּתֶם אֹתָנוּ: **י** וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי חֲרַפְתִּי אֶת-מַעֲרֹכוֹת יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה תָּנוּ-לִי אִישׁ וְנִלְחַמְתָּ יָחַד: **יא** וַיִּשְׁמַע שֹׁאֵל וְכָל-יִשְׂרָאֵל אֶת-דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה וַיַּחֲתוּ וַיֵּרְאוּ מְאֹד: **יב** וְדוֹד בֶּן-אִישׁ אֶפְרַתִּי הַזֶּה מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וְשָׁמוּ יוֹשִׁי וְלוֹ שְׁמֹנֶה בָנִים וְהָאִישׁ בִּימֵי שֹׁאֵל זָקֵן בָּא בְּאֲנָשִׁים: **יג** וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו-יוֹשִׁי הַגְּדֹלִים הֵלְכוּ אַחֲרֵי-שֹׁאֵל לְמַלְחָמָה וְשֵׁם | שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו אֲשֶׁר הֵלְכוּ בְּמַלְחָמָה אֱלִיאָב הַבְּכוֹר וּמִשְׁנֵהוּ אַבְיָנָדָב וְהַשְּׁלִשִׁי שִׁמְהָ: **יד** וְדוֹד הוּא הַקָּטָן וְשְׁלֹשָׁה הַגְּדֹלִים הֵלְכוּ אַחֲרֵי שֹׁאֵל: **טו** וְדוֹד הַלֵּךְ וְשָׁב מֵעַל שֹׁאֵל לְרַעוֹת אֶת-צֹאֵן אָבִיו בֵּית-לָחֶם: **טז** וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשָּׂכָם וְהָעָרָב וַיִּתְּצֵב אַרְבָּעִים יוֹם: **יז** וַיֹּאמֶר יוֹשִׁי לְדוֹד בְּנוֹ קַח-נָא לְאַחֶיךָ אִיפֹת הַקְּלִיא הַזֶּה וְעֲשֵׂרָה לָחֶם הַזֶּה וְהָרַץ הַמַּחֲנֶה לְאַחֶיךָ: **יח** וְאֵת עֲשָׂרַת חֲרָצֵי הַחֶלֶב הָאֵלֶּה תָּבִיא לְשֵׁר-הָאֶלֶף וְאֶת-אַחֶיךָ תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם וְאֶת-עַרְבֹתֶם תִּקַּח: **יט** וְשֹׁאֵל וְהֵמָּה וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּעֵמֶק הָאֵלֶּה נִלְחָמִים עִם-פְּלִשְׁתִּים: **כ** וַיִּשְׁכֹּם דָּוִד בְּבֹקֶר וַיִּטֹּשׁ אֶת-הַצֹּאֵן עַל-שִׁמְרָה וַיִּשָּׂא וַיֵּלֶךְ כְּאִשֶּׁר צִוְּהוּ יוֹשִׁי וַיָּבֵא הַמַּעֲגָלָה וְהַחִיל הַיֵּצֵא אֶל-הַמַּעֲרֹכָה וְהִרְעוּ בְּמַלְחָמָה: **כא** וַתַּעֲרֹךְ יִשְׂרָאֵל

וּפְלִשְׁתִּים מַעֲרָכָה לְקִרְאֵת מַעֲרָכָה: **{כב}** וַיִּטֹּשׁ דָּוִד אֶת-הַכְּלִים מֵעָלָיו
עַל-יַד שׁוֹמֵר הַכְּלִים וַיֵּרֶץ הַמַּעֲרָכָה וַיָּבֵא וַיִּשְׁאֵל לְאַחִיו לְשָׁלוֹם:
{כג} וְהוּא | מְדַבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה אִישׁ הַבְּנִים עֹלֶה גְלִית הַפְּלִשְׁתִּי שְׁמוֹ
מַגַּת (מַמְעָרוֹת) מִמַּעֲרֻכּוֹת פְּלִשְׁתִּים וַיְדַבֵּר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע דָּוִד:
{כד} וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּרֹאוֹתָם אֶת-הָאִישׁ וַיִּנְסוּ מִפָּנָיו וַיִּירָאוּ מְאֹד:
{כה} וַיֹּאמֶר | אִישׁ יִשְׂרָאֵל הֲרֵאִיתֶם הָאִישׁ הָעֹלֶה הַזֶּה כִּי לְחָרַף אֶת-
יִשְׂרָאֵל עָלָה וְהִיָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר-יִכְנֹוּ יַעֲשֶׂרְנוּ הַמֶּלֶךְ | עֹשֶׂר גְּדוֹל וְאֶת-
בֵּיתוֹ יִתֵּן-לוֹ וְאֶת בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה חִפְשֵׁי בְּיִשְׂרָאֵל: **{כו}** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-
הָאֲנָשִׁים הַעֹמְדִים עִמּוֹ לֵאמֹר מֵה-יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכֶּה אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי
הַלֵּז וְהִסִּיר חֲרָפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי הָעֹרֵל הַזֶּה כִּי חָרַף
מַעֲרֻכּוֹת אֱלֹהִים חַיִּים: **{כז}** וַיֹּאמֶר לוֹ הָעָם כַּדְּבָר הַזֶּה לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה
לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכְנֹוּ: **{כח}** וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אַחִיו הַגְּדוֹל בַּדְּבָר וְאֶל-הָאֲנָשִׁים
וַיַּחֲרֹ-אָף אֱלִיאָב בְּדָוִד וַיֹּאמֶר | לְמָה-זֶּה יִרְדֹּת וְעַל-מִי נִטְשֶׁתָּ מְעַט הַצֹּאן
הַהֵנָּה בַּמִּדְבָּר אָנִי יַדְעֵתִי אֶת-זִדְוֹנְךָ וְאֶת רַע לְבָבְךָ כִּי לְמַעַן רְאוֹת
הַמֶּלְחָמָה יִרְדֹּת: **{כט}** וַיֹּאמֶר דָּוִד מָה עָשִׂיתִי עִתָּה הֲלוֹא דָּבַר הוּא:
{ל} וַיֹּסֵב מֵאֲצִלוֹ אֶל-מוֹל אַחֵר וַיֹּאמֶר כַּדְּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁבְּהוּ הָעָם דְּבַר
כַּדְּבָר הָרֵאשֹׁן: **{לא}** וַיִּשְׁמְעוּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבַר דָּוִד וַיִּגְדּוּ לִפְנֵי-שָׂאוֹל
וַיִּקְחֵהוּ: **{לב}** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׂאוֹל אֶל-יָפֵל לֵב-אָדָם עָלָיו עֲבָדְךָ יֵלֶךְ
וְנִלְחַם עִם-הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה: **{לג}** וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל-דָּוִד לֹא תוּכַל לְלַכֵּת
אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֵם עִמּוֹ כִּי-נָעַר אֶתָּה וְהוּא אִישׁ מִלְחָמָה
מִנְעַרְיוֹ: **{לד}** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׂאוֹל רַעֵה הִיָּה עֲבָדְךָ לְאָבִיו בְּצֹאן
וּבֵא הָאָרִי וְאֶת-הַדּוֹב וְנִשְׂאָ שֶׁה מִהַעֲדָר: **{לה}** וַיִּצְאֵתִי אַחֲרָיו וְהַפְּתִיו
וְהִצְלֵתִי מִפָּיֹו וַיָּקָם עָלַי וְהִחֲזַקְתִּי בְּזַקְנוֹ וְהַפְּתִיו וְהַמִּיתִיו: **{לו}** גַּם אֶת-
הָאָרִי גַם-הַדּוֹב הִכָּה עֲבָדְךָ וְהִיָּה הַפְּלִשְׁתִּי הָעֹרֵל הַזֶּה כְּאֶחָד מֵהֶם כִּי
חָרַף מַעֲרַכְתֵּי אֱלֹהִים חַיִּים: **{לז}** וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֲשֶׁר הִצְלֵנִי מִיַּד
הָאָרִי וּמִיַּד הַדּוֹב הוּא יִצִּילֵנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה **{לח}** וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל
דָּוִד לֶךְ וַיְהוָה יְהִיָּה עִמָּךְ: **{לח}** וַיִּלְבַּשׁ שָׂאוֹל אֶת-דָּוִד מִדָּיו וְנָתַן קֹוֹבַע
נַחֲשֶׁת עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ שָׁרְיוֹן: **{לט}** וַיַּחְגֵּר דָּוִד אֶת-חַרְבּוֹ מֵעַל
לְמִדְּיוֹ וַיֹּאֵל לְלַכֵּת כִּי לֹא-נִסָּה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-שָׂאוֹל לֹא אוּכַל לְלַכֵּת
בְּאֵלֶּה כִּי לֹא נִסִּיתִי וַיִּסְרַם דָּוִד מֵעָלָיו: **{מ}** וַיִּקַּח מִקְלוֹ בְּיָדוֹ וַיִּבְחַר-לוֹ
חֲמֹשֶׁה חֲלָקִי-אֲבָנִים | מִן-הַנַּחַל וַיִּשֶׂם אֹתָם בְּכָלִי הָרַעִים אֲשֶׁר-לוֹ
וּבִיִּלְקוּט וּקְלֵעוֹ בְּיָדוֹ וַיִּגַּשׁ אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי: **{מא}** וַיֵּלֶךְ הַפְּלִשְׁתִּי הֵלֶךְ וַיִּקְרַב
אֶל-דָּוִד וְהָאִישׁ נִשְׂא הַצֵּנֶה לִפְנָיו: **{מב}** וַיִּבֹט הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּרְאֶה אֶת-דָּוִד
וַיִּבְזְהוּ כִּי-הִיָּה נָעַר וְאֲדָמְנִי עִם-יָפֵה מִרְאָה: **{מג}** וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל-
דָּוִד הַכֹּלֵב אָנֹכִי כִּי-אֶתָּה בָּא-אֵלַי בַּמִּקְלוֹת וַיִּקְלַל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת-דָּוִד
בְּאִלְהֵיוֹ: **{מד}** וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל-דָּוִד לָכֵה אֵלַי וְאֶתְנֶה אֶת-בְּשָׂרְךָ

לעוף השמים ולבְהִמַת הַשָּׁדָה: (o) **מה** ויאמר דוד אל-הַפְּלִשְׁתִּי אַתָּה בָּא אֵלַי בְּחָרֵב וּבְחִנִּית וּבְכִידוֹן וְאָנֹכִי בָּא-אֵלַיךָ בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי מַעֲרֹכוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָרַפְתָּ: **מו** הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרֶךָ יְהוָה בְּיָדִי וְהִפִּיתֶךָ וְהִסְרֵתִי אֶת-רֹאשְׁךָ מֵעַלְיָךָ וְנָתַתִּי פֶגֶר מַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְחַיֵּית הָאָרֶץ וַיִּדְעוּ כָּל-הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל: **מז** וַיִּדְעוּ כָּל-הַקְּהֵל הַזֶּה כִּי-לֹא בְּחָרֵב וּבְחִנִּית יְהוֹשִׁיעַ יְהוָה כִּי לִיהוָה הַמְּלַחְמָה וְנָתַן אֶתְכֶם בְּיָדוֹ: **מח** וְהָיָה כִּי-קָם הַפְּלִשְׁתִּי וַיֵּלֶךְ וַיִּקְרַב לְקִרְיַת דָּוִד וַיִּמְהַר דָּוִד וַיֵּרֶץ הַמַּעֲרָכָה לְקִרְיַת הַפְּלִשְׁתִּי: **מט** וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת-יְדוֹ אֶל-הַפְּלִי וַיִּקַּח מִשָּׁם אֶבֶן וַיִּקְלַע וַיַּךְ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי אֶל-מִצְחוֹ וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן בְּמִצְחוֹ וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו אֶרְצָה: **נ** וַיַּחֲזֵק דָּוִד מִן-הַפְּלִשְׁתִּי בַקֶּלַע וּבְאֶבֶן וַיַּךְ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמִּיתֵהוּ וְחָרַב אֵין בְּיַד-דָּוִד: **נא** וַיֵּרֶץ דָּוִד וַיַּעֲמֵד אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת-חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלֹפָה מִתַּעֲרָה וַיִּמְתַּתְהוּ וַיִּכְרַת-בָּהּ אֶת-רֹאשׁוֹ וַיֵּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים כִּי-מֵת גְּבוּרָם וַיִּגְסּוּ: **נב** וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וַיִּרְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶת-הַפְּלִשְׁתִּים עַד-בּוֹאֶךָ גֵּיא וְעַד שַׁעֲרֵי עֶקְרוֹן וַיִּפְּלוּ חֲלָלִי פְּלִשְׁתִּים בְּדֶרֶךְ שַׁעֲרַיִם וְעַד-גַּת וְעַד-עֶקְרוֹן: **נג** וַיָּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִדֶּלֶק אַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁסּוּ אֶת-מַחְנֵיהֶם: **נד** וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּבְאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וְאֶת-כָּלִיו שָׁם בְּאֵהָלוֹ: (o) **נה** וְכִרְאוֹת שְׂאוֹל אֶת-דָּוִד יֵצֵא לְקִרְיַת הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל-אַבְנֵר שֶׁר הַצָּבָא בֶן-מִי-זֶה הַנֹּעַר אַבְנֵר וַיֹּאמֶר אַבְנֵר חִי-נִפְשָׁךָ הַמָּלֶךְ אִם-יָדַעְתִּי: **נו** וַיֹּאמֶר הַמָּלֶךְ שְׂאוֹל אַתָּה בֶן-מִי-זֶה הָעֶלְם: (o) **נז** וְכִשּׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ אַבְנֵר וַיִּבְאֵהוּ לִפְנֵי שְׂאוֹל וְרֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בְיָדוֹ: **נח** וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂאוֹל בֶן-מִי אַתָּה הַנֹּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בֶּן-עַבְדְּךָ יְשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי:

שמואל א פרק-יח

א וְהָיָה כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶל-שְׂאוֹל וְנִפְּשׁ יְהוֹנָתָן נִקְשְׁרָה בְּנִפְּשׁ דָּוִד (וַיֵּאָהֲבוּ) וַיִּאָּהֲבוּ יְהוֹנָתָן כְּנִפְּשׁוֹ: **ב** וַיִּקְחֵהוּ שְׂאוֹל בַּיּוֹם הַהוּא וְלֹא נָתַן לָשׁוּב בֵּית אָבִיו: **ג** וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן וְדָוִד בְּרִית בְּאֵהָבָתוֹ אֹתוֹ כְּנִפְּשׁוֹ: **ד** וַיִּתְּפֹשֵׁט יְהוֹנָתָן אֶת-הַמַּעֲעִיל אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד וּמִדָּוִד וְעַד-חַרְבּוֹ וְעַד-קִשְׁתּוֹ וְעַד-חֲגָרוֹ: **ה** וַיֵּצֵא דָוִד בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנוּ שְׂאוֹל יִשְׁפִּיל וַיִּשְׁמָהוּ שְׂאוֹל עַל אַנְשֵׁי הַמְּלַחְמָה וַיִּיטֵב בְּעֵינָיו כָּל-הָעָם וְגַם בְּעֵינָי עַבְדֵי שְׂאוֹל: (פ) **ו** וְהָיָה בְּבוֹאֵם בְּשׁוּב דָּוִד מִהַכּוֹת אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי

ותצאנה הנשים מכל-ערי ישראל (לשור) לשיר והמחלות לקראת
שאל המלך בתפים בשמחה ובשלישים: **זז** ותענינה הנשים
המשחקות ותאמרן הנה שאל (באלפו) באלפיו ודוד ברבבתיו:
חח ויחר לשאל מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות
ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה: **טט** ויהי שאל (עון) עוין את-
דוד מהיום ההוא והלאה: **סס** ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים |
רעה | אל-שאל ויתנבא בתוך-הבית ודוד מנגן בידו פיוס | פיוס
והחנית ביד-שאל: **יאי** ויטל שאל את-החנית ויאמר אפה בדוד
ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים: **יבי** וירא שאל מלפני דוד כי-היה יהוה
עמו ומעם שאל סר: **יגג** ויסרהו שאל מעמו וישמהו לו שר-אלף ויצא
ויבא לפני העם: **פפ** ויהי דוד לכל-דרך משפיל ויהוה עמו:
טטט וירא שאל אשר-הוא משפיל מאד ויגר מפניו: **טטז** וכל-ישראל
ויהודה אהב את-דוד כי-הוא יוצא ובא לפניהם: **פיז** ויאמר שאל
אל-דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן-לך לאשה אך היה-לי לבן-
חיל והלחם מלחמות יהוה ושאל אמר אל-תהי ידי בו ותהי-בו יד-
פלשתים: **ססס** ויאמר דוד אל-שאל מי אנכי ומי חיי משפחת אבי
בישראל כי-אהיה חתן למלך: **טטט** ויהי בעת תת את-מרב בת-שאל
לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: **ככ** ותאהב מיכל בת-
שאל את-דוד ויגדו לשאל וישר הדבר בעיניו: **ככא** ויאמר שאל
אתננה לו ותהי-לו למוקש ותהי-בו יד-פלשתים ויאמר שאל אל-דוד
בשתיים תתחתן בי היום: **ככב** ויצו שאל את-עבדו דברו אל-דוד בלט
לאמר הנה חפץ בך המלך וכל-עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך:
ככג וידברו עבדי שאל באזני דוד את-הדברים האלה ויאמר דוד
הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש-רש ונקלה: **ככד** ויגדו עבדי
שאל לו לאמר כדברים האלה דבר דוד: **ככה** ויאמר שאל כה-
תאמרו לדוד אין-חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקים
באיבי המלך ושאל חשב להפיל את-דוד ביד-פלשתים: **ככו** ויגדו
עבדיו לדוד את-הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך
ולא מלאו הימים: **ככז** ויקם דוד וילך | הוא ואנשיו ויהי בפלשתים
מאתים איש ויבא דוד את-ערלתייהם וימלאום למלך להתחתן במלך
ויתן-לו שאל את-מיכל בתו לאשה: **ססס** וירא שאל וידע כי יהוה
עם-דוד ומיכל בת-שאל אהבתהו: **ככט** ויאסף שאל לרא מפני דוד
עוד ויהי שאל איב את-דוד כל-הימים: **ססז** ויצאו שרי פלשתים
ויהי | מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאל וייקר שמו מאד: **ססז**

שמואל א פרק-יט

א וידבר שאול אל-יונתן בנו ואל-כל-עבדיו להמית את-דוד ויהונתן בן-שאול חפץ בדוד מאד: **ב** ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר-נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת: **ג** ואני אצא ועמדתי ליד-אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל-אבי וראיתי מה והגדתי לך: **ד** וידבר יהונתן בדוד טוב אל-שאול אביו ויאמר אליו אל-יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב-לך מאד: **ה** וישם את-נפשו בכפו ויך את-הפלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה לכל-ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את-דוד חנם: **ו** וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי-יהוה אם-יומת: **ז** ויקרא יהונתן לדוד ויגד-לו יהונתן את כל-הדברים האלה ויבא יהונתן את-דוד אל-שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום: **ח** ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו: **ט** ותהי רוח יהוה | רעה אל-שאול והוא בביתו יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד: **י** ויבקש שאול להכות ברחיב בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את-הרחיב בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא: **יא** וישלח שאול מלאכים אל-בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם-אינך ממלט את-נפשך הלילה מחר אתה מומת: **יב** ותרד מיכל את-דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט: **יג** ותקח מיכל את-התרפים ותשם אל-המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בגד: **יד** וישלח שאול מלאכים לקחת את-דוד ותאמר חלה הוא: **טו** וישלח את-המלאכים לראות את-דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו: **טז** ויבאו המלאכים והנה התרפים אל-המטה וכביר העזים מראשתיו: **יז** ויאמר שאול אל-מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את-אבי וימלט ותאמר מיכל אל-שאול הוא-אמר אלי שלחני למה אמיתך: **יח** ודוד ברח וימלט ויבא אל-שמואל הרמתי ויגד-לו את כל-אשר עשה-לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו (בנוית) בניות: **יט** ויגד לשאול לאמר הנה דוד (בנוית) בניות ברמה: **כ** וישלח שאול מלאכים לקחת את-דוד וירא את-להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על-מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם-המה: **כא** ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם-המה ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם-המה: **כב** וילך גם-הוא הרמתי ויבא עד-בור

הגדול אשר בשכנו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה (בנוית) בנוית ברמה: **כג** וילך שם אל- (נוית) ניות ברמה ותהי עליו גם-הוא רוח אלהים וילך הלך ויתנבא עד-באו (בנוית) בנוית ברמה: **כד** ויפוט גם-הוא בגדיו ויתנבא גם-הוא לפני שמואל ויפל ערם כל-היום ההוא וכל-הלילה על-פן יאמרו הגם שאול בנביאם: (פ)

שמואל א פרק-כ

א ויברח דוד (מנוות) מניות ברמה ויבא ויאמר | לפני יהונתן מה עשיתי מה-עוני ומה-חטאתי לפני אביך כי מבקש את-נפשי: **ב** ויאמר לו חלילה לא תמות הנה (לו)-(עשה) לא-יעשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את-אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את-הדבר הזה אין זאת: **ג** וישבע עוד דוד ויאמר ידע אביך כי-מצאתי חן בעיניך ויאמר אל-ידע-זאת יהונתן פן-יעצב ואולם חי-יהוה וחי נפשי כי כפשע ביני ובין המות: **ד** ויאמר יהונתן אל-דוד מה-תאמר נפשי ואעשה-לה: (פ) **ה** ויאמר דוד אל-יהונתן הנה-חדש מחר ואנכי ישב-אשב עם-המלך לאכול ושלחתי ונסתרת בשדה עד הערב השלשית: **ו** אם-פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית-לחם עירו כי זבח הימים שם לכל-המשפחה: **ז** אם-כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם-חרה יחרה לו דע כי-כלתה הרעה מעמו: **ח** ועשית חסד על-עבדך כי בברית יהוה הבאת את-עבדך עמך ואם-יש-בי עון המיתני אתה ועד-אביך למה-זה תביאני: (פ) **ט** ויאמר יהונתן חלילה לך כי | אם-ידע אדע כי-כלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך: (פ) **י** ויאמר דוד אל-יהונתן מי יגיד לי או מה-יענך אביך קשה: (פ) **יא** ויאמר יהונתן אל-דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם השדה: (פ) **יב** ויאמר יהונתן אל-דוד יהוה אלהי ישראל כי-אחקר את-אבי כעת | מחר השלשית והנה-טוב אל-דוד ולא-אז אשלח אליך וגלית את-אזנך: **יג** כה-יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי-ייטב אל-אבי את-הרעה עליך וגלית את-אזנך ושלחתיך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם-אבי: **יד** ולא אם-עודני חי ולא-תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות: **טו** ולא-תכרת את-חסדך מעם ביתי עד-עולם ולא בהכרת יהוה את-אבי דוד איש מעל פני האדמה: **טז** ויכרת יהונתן עם-בית דוד ובקש יהוה מיד אבי דוד: **יז** ויוסף יהונתן

להשביע את-דוד באהבתו אתו כי-אהבת נפשו אהבו: (o) **יח** ויאמר-
לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך: **יט** ושלשת תרד מאד
ובאת אל-המקום אשר-נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן
האזל: **כ** ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח-לי למטרה:
כא והנה אשלח את-הנער לך מצא את-החצים אם-אמר אמר לנער
הנה החצים | ממך והנה קחנו | ובאה כי-שלום לך ואין דבר חי-יהוה:
כב ואם-כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה:
כג והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינה עד-עולם: (o)
כד ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך (על)-אל-הלחם לאכול:
כה וישב המלך על-מושביו כפעם | בפעם אל-מושב הקיר ויקם
יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד: **כו** ולא-דבר שאול
מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי-לא טהור:
(o) **כז** ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד (o) ויאמר שאול
אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם:
כח ויען יהונתן את-שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד-בית לחם:
כט ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה-לי אחי
ועתה אם-מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את-אחי על-כן לא-בא
אל-שלחן המלך: (o) **ל** ויחר-אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן-נעות
המרדות הלוא ידעתי כי-בחר אתה לבן-ישי לבשתך ולבשת ערות
אמך: **לא** כי כל-הימים אשר בן-ישי חי על-האדמה לא תכון אתה
ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן-מות הוא: (o) **לב** ויען
יהונתן את-שאול אביו ויאמר אליו למה ימת מה עשה: **לג** ויטל
שאול את-החנית עליו להפתו וידע יהונתן כי-כלה היא מעם אביו
להמית את-דוד: (o) **לד** ויקם יהונתן מעם השלחן בחר-אף ולא-
אכל ביום-החדש השני לחם כי נעצב אל-דוד כי הכלמו אביו: (o)
לה ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו:
לו ויאמר לנערו רץ מצא נא את-החצים אשר אנכי מורה הנער רץ
והוא-ירה החצי להעברו: **לז** ויבא הנער עד-מקום החצי אשר ירה
יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה:
לח ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל-תעמד וילקט נער
יהונתן את-(החצי) החצים ויבא אל-אדניו: **לט** והנער לא-ידע מאומה
אך יהונתן ודוד ידעו את-הדבר: **מ** ויתן יהונתן את-כליו אל-הנער
אשר-לו ויאמר לו לך הביא העיר: **מא** הנער בא ודוד קם מאצל הנגב
ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו | איש את-רעהו ויבכו
איש את-רעהו עד-דוד הגדיל: **מב** ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יְהִיָּה | בִּינִי וּבִינְךָ
וּבֵין זָרְעֵי וּבֵין זָרְעֶךָ עַד-עוֹלָם: (פ)

שמואל א פרק-כא

א וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ וַיְהוֹנָתָן בָּא הָעִיר: **ב** וַיָּבֹא דָוִד נֹכַח אֶל-אֲחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן
וַיִּחְרַד אֲחִימֶלֶךְ לִקְרַאת דָּוִד וַיֹּאמֶר לוֹ מִדּוּעַ אַתָּה לְבִדְדְךָ וְאִישׁ אֵין אִתְּךָ:
ג וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צִוֵּנִי דַבֵּר וַיֹּאמֶר אֵלַי אִישׁ אֶל-
יָדַע מֵאוֹמֶה אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר-אֲנֹכִי שָׁלַחְךָ וְאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ וְאֶת-הַנְּעָרִים
יֹדְעֹתַי אֶל-מְקוֹם פְּלִנִי אֶלְמוֹנִי: **ד** וְעַתָּה מֵה-יֵשׁ תַּחַת-יָדְךָ חֲמֹשֶׁה-
לֶחֶם תִּנֶּה בְיָדִי אוֹ הַנֶּמְצָא: **ה** וַיַּעַן הַכֹּהֵן אֶת-דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵין-לֶחֶם חַל
אֶל-תַּחַת יָדִי כִי-אִם-לֶחֶם קֹדֶשׁ יֵשׁ אִם-נִשְׁמְרוּ הַנְּעָרִים אֲךָ מֵאִשָּׁה: (פ)
ו וַיַּעַן דָּוִד אֶת-הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר לוֹ כִי אִם-אִשָּׁה עֲצָרָה-לָנוּ כְּתַמּוֹל שְׁלֹשָׁם
בְּצִאתִי וַיְהִיו כָּל־הַנְּעָרִים קֹדֶשׁ וְהוּא דָרָךְ חַל וְאִפְּ כִי הַיּוֹם יִקְדָּשׁ בְּכָל־י:
ז וַיִּתֵּן-לוֹ הַכֹּהֵן קֹדֶשׁ כִּי לֹא-הָיָה שֵׁם לֶחֶם כִּי-אִם-לֶחֶם הַפָּנִים
הַמּוֹסְרִים מִלִּפְנֵי יְהוָה לְשׁוּם לֶחֶם חֹם בַּיּוֹם הַלֵּקְחוֹ: **ח** וְשֵׁם אִישׁ
מֵעֲבָדֵי שְׂאוֹל בַּיּוֹם הַהוּא נֶעְצָר לִפְנֵי יְהוָה וְשֵׁמוֹ דָּאָג הָאֲדָמִי אֲבִיר
הָרַעִים אֲשֶׁר לְשְׂאוֹל: **ט** וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲחִימֶלֶךְ וְאֵין יֵשׁ-פֶה תַּחַת-יָדְךָ
חֲנִית אוֹ-חֶרֶב כִּי גַם-חֶרֶבִי וְגַם-כָּל־י לֹא-לִקְחֹתִי בְיָדִי כִי-הָיָה דַבֵּר-הַמֶּלֶךְ
נְחוּץ: (ס) **י** וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן חֶרֶב גְּלִית הַפְּלִשְׁתִּי אֲשֶׁר-הַכִּיתָ | בְּעַמְק
הָאֵלֶּה הֵנֶּה-הִיא לוֹטָה בְּשִׁמְלֶה אַחֲרֵי הָאֶפֹּד אִם-אַתָּה תִּקַּח-לָךְ קַח כִּי
אֵין אַחֲרַת זֹלֶתָה בְּזֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵין כְּמוֹהַ תִּנְנָה לִי: **יא** וַיִּקָּם דָּוִד
וַיְבָרַח בַּיּוֹם-הַהוּא מִפְּנֵי שְׂאוֹל וַיָּבֹא אֶל-אֲכִישׁ מֶלֶךְ גֹּת: **יב** וַיֹּאמְרוּ
עֲבָדֵי אֲכִישׁ אֵלָיו הֲלוֹא-זֶה דָּוִד מֶלֶךְ הָאֲרָץ הֲלוֹא לָזֶה יַעֲנוּ בַּמַּחֲלוֹת
לֵאמֹר הֲכֶה שְׂאוֹל (בֶּאלְפוֹ) בְּאֶלְפֵיו וְדָוִד (בִּרְבַּבְתּוֹ) בְּרְבַבְתּוֹ:
יג וַיִּשָּׂם דָּוִד אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּלִבּוֹ וַיֵּרָא מְאֹד מִפְּנֵי אֲכִישׁ מֶלֶךְ-
גֹּת: **יד** וַיִּשְׁנֹא אֶת-טַעְמוֹ בְּעֵינָיהֶם וַיִּתְהַלֵּל בְּיָדָם (וַיִּתּוֹ) וַיִּתְּנוּ עַל-דַּלְתוֹת
הַשַּׁעַר וַיִּזְרְדוּ רִירוֹ אֶל-זִקְנוֹ: **טו** וַיֹּאמֶר אֲכִישׁ אֶל-עֲבָדָיו הִנֵּה תָרָאוּ אִישׁ
מִשְׁתַּגַּע לְמָה תִּבְיָאוּ אֹתוֹ אֵלַי: **טז** חָסַר מִשְׁגָּעִים אֲנִי כִי-הִבַּאתֶם אֶת-
זֶה לְהַשְׁתַּגַּע עָלַי הֲזֶה יָבֹא אֶל-בֵּיתִי: (ס)

שמואל א פרק-כב

א וַיִּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם וַיִּמְלֹט אֶל-מְעַרְתַּיִם עַד-לָמָּה וַיִּשְׁמְעוּ אָחִיו וְכָל-בֵּית אָבִיו וַיֵּרְדוּ אֵלָיו שָׁמָּה: **ב** וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל-אִישׁ מִצּוֹק וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר-לוֹ נִשְׂאָ וְכָל-אִישׁ מֵר-נֶפֶשׁ וַיְהִי עֲלֵיהֶם לְשָׁר וַיְהִי עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ: **ג** וַיִּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם מִצְפָּה מוֹאֵב וַיֹּאמֶר | אֶל-מֶלֶךְ מוֹאֵב יֵצֵא-נָא אָבִי וְאִמִּי אִתְּכֶם עַד אֲשֶׁר אֲדַע מַה-יַּעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים: **ד** וַיִּנְחַם אֶת-פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹאֵב וַיֵּשְׁבוּ עִמּוֹ כָּל-יְמֵי הַיּוֹת-דָּוִד בְּמִצְוֵהָ: **ה** וַיֹּאמֶר גַּד הַנְּבִיא אֶל-דָּוִד לֹא תֵשֶׁב בְּמִצְוֵהָ לָךְ וּבֵאת-לָךְ אֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּלֶךְ דָּוִד וַיָּבֹא יַעַר חֶרֶת: **ו** וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל כִּי נֹדַע דָּוִד וְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ וְשְׂאוּל יוֹשֵׁב בְּגִבְעָה תַּחַת-הָאֲשֵׁל בְּרִמָּה וַחֲנִיתוֹ בְּיָדוֹ וְכָל-עַבְדָּיו נֹצְבִים עָלָיו: **ז** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְעַבְדָּיו הַנֹּצְבִים עָלָיו שְׁמְעוּ-נָא בְּנֵי יְמִינִי גַם-לְכַלְכֶּם יִתֵּן בֶּן-יִשְׂרָאֵל שְׂדוֹת וּכְרָמִים לְכַלְכֶּם יִשִּׁים שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת: **ח** כִּי קִשְׁרֹתֶם כָּלְכֶם עָלַי וְאִין-גְּלָה אֶת-אֲזָנִי בְּכֶרֶת-בְּנֵי עַם-בֶּן-יִשְׂרָאֵל וְאִין-חֲלָה מִכֶּם עָלַי וְגָלָה אֶת-אֲזָנִי כִּי הִקִּים בְּנֵי אֶת-עַבְדֵי עָלַי לְאַרְבַּ כַּיּוֹם הַזֶּה: **ט** וַיַּעַן דָּאָג הָאֲדָמִי וְהוּא נֹצֵב עַל-עַבְדֵי-שְׂאוּל וַיֹּאמֶר רְאִיתִי אֶת-בֶּן-יִשְׂרָאֵל בָּא נֹבֵה אֶל-אֲחִימֶלֶךְ בֶּן-אֲחִיטוֹב: **י** וַיִּשְׁאַל-לוֹ בִּיהוָה וַיֵּצִיֵּה נֶתֶן לוֹ וְאֵת חֶרֶב גְּלִית הַפְּלִשְׁתִּי נֶתֶן לוֹ: **יא** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ לְקַרְא אֶת-אֲחִימֶלֶךְ בֶּן-אֲחִיטוֹב הַכֹּהֵן וְאֵת כָּל-בֵּית אָבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּנֵב וַיָּבֹאוּ כָּל-אֶל-הַמֶּלֶךְ: **יב** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל שְׁמַע-נָא בֶּן-אֲחִיטוֹב וַיֹּאמֶר הַנְּבִי אֲדָנָי: **יג** וַיֹּאמֶר (אלו) אֵלָיו שְׂאוּל לְמַה קִּשְׁרֹתֶם עָלַי אֶתְּהוּ וּבֶן-יִשְׂרָאֵל בְּתִתְּךָ לוֹ לְחַם וְחֶרֶב וְשְׂאוּל לוֹ בְּאֵלֵהֶם לְקוֹם אֵלַי לְאַרְבַּ כַּיּוֹם הַזֶּה: **יד** וַיַּעַן אֲחִימֶלֶךְ אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר וּמִי בְּכָל-עַבְדֶּיךָ כְּדוֹד נֶאֱמַן וַחֲתַן הַמֶּלֶךְ וְסוֹר אֶל-מִשְׁמַעְתְּךָ וְנִכְבַּד בְּבֵיתְךָ: **טו** הַיּוֹם הַחֲלִיתִי (לְשְׂאוּל)-לְשְׁאַל-לוֹ בְּאֵלֵהֶם חֲלִילָה לִי אֶל-יִשָּׁם הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ דְּבַר בְּכָל-בֵּית אָבִי כִּי לֹא-יָדַע עַבְדְּךָ בְּכָל-זֹאת דְּבַר קִטָּן אוֹ גְּדוֹל: **טז** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מוֹת תָּמוּת אֲחִימֶלֶךְ אֶתְּהוּ וְכָל-בֵּית אָבִיךָ: **יז** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְרָצִים הַנֹּצְבִים עָלָיו סִבּוּ וְהַמִּיתוּ | כֹּהֲנֵי יְהוָה כִּי גַם-יָדָם עִם-דָּוִד וְכִי יָדְעוּ כִּי-בֵרַח הוּא וְלֹא גָלוּ אֶת-(אֲזָנֵי) וְלֹא-אָבוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לְשַׁלַּח אֶת-יָדָם לְפָגַע בְּכֹהֲנֵי יְהוָה: **יח** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ (לְדוּיג) לְדוּיג סִבּ אֶתְּהוּ וּפָגַע בְּכֹהֲנִים וַיִּסֹּב (דוּיג) דָּאָג הָאֲדָמִי וַיִּפְגַּע-הוּא בְּכֹהֲנִים וַיִּמָּת | בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמָנִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ נִשְׂאָ אֶפֶוד בָּד: **יט** וְאֵת נֵב עִיר-הַכֹּהֲנִים הִכָּה לְפִי-חֶרֶב מֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה מֵעוֹלָל וְעַד-יוֹנֵק וְשׂוֹר וְחִמּוֹר וְשָׂה לְפִי-חֶרֶב: **כ** וַיִּמְלֹט בֶּן-אֲחִימֶלֶךְ בֶּן-אֲחִיטוֹב וַשְּׁמוֹ אֲבִיתָר וַיִּבְרַח אַחֲרֵי דָוִד: **כא** וַיַּגֵּד אֲבִיתָר לְדָוִד כִּי הִרְגָה שְׂאוּל אֶת כֹּהֲנֵי יְהוָה: **כב** וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲבִיתָר יְדַעְתִּי בַּיּוֹם הַהוּא כִּי-

שם (דויג) דואג האדמי כי-הגד יגיד לשאול אנכי סבתי בכל-נפש בית
אביה: **כג** שבה אתי אל-תירא כי אשר-יבקש את-נפשי יבקש את-
נפשי כי-משמרת אתה עמדי:

שמואל א פרק-כג

א ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את-
הגרנות: **ב** וישאל דוד ביהוה לאמר האלק והפיתי בפלשתים האלה
(**ו**) ויאמר יהוה אל דוד לך והפית בפלשתים והושעת את קעילה:
ג ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי-נלך
קעלה אל-מערכות פלשתים: (**ו**) **ד** ויוסף עוד דוד לשאל ביהוה (**ו**)
ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי אני נתן את פלשתים בידך:
ה וילך דוד (ואנשו) ואנשיו קעילה וילחם בפלשתים וינהג את-
מקניהם ויה בהם מכה גדולה וישע דוד את ישרו קעילה: (**ו**) **ז** ויהי
בברח אביתר בן-אחימלך אל-דוד קעילה אפוד ירד בידו: **ח** ויגד
לשאול כי-בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידו כי נסגר
לבוא בעיר דלתים וברחים: **ט** וישמע שאול את-כל-העם למלחמה
לרדת קעילה לצור אל-דוד ואל-אנשיו: **י** וידע דוד כי עליו שאול
מחריש הרעה ויאמר אל-אביתר הכהן הגישה האפוד: (**ו**) **יא** ויאמר
דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי-מבקש שאול לבוא אל-
קעילה לשחת לעיר בעבורי: **יב** היסגרני בעלי קעילה בידו הירד
שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד נא לעבדך (**ו**) ויאמר
יהוה ירד: **יג** ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת-אנשי ביד-
שאול ויאמר יהוה יסגירו: (**ו**) **יד** ויקם דוד ואנשיו כשש-מאות איש
ויצאו מקעלה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד כי-נמלט דוד
מקעילה ויחדל לצאת: **יד** וישב דוד במדבר במצדות וישב בהר
במדבר-זיף ויבקשהו שאול כל-הימים ולא-נתנו אלהים בידו:
טו וירא דוד כי-יצא שאול לבקש את-נפשו ודוד במדבר-זיף
בחרשה: (**ו**) **טז** ויקם יהונתן בן-שאול וילך אל-דוד חרשה ויחזק
את-ידו באלהים: **יז** ויאמר אליו אל-תירא כי לא תמצאך יד שאול
אבי ואתה תמלך על-ישראל ואנכי אהיה-לך למשנה וגם-שאול אבי
ידע כן: **יח** ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן
הלך לביתו: (**ו**) **יט** ויעלו זפים אל-שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד

מסתתר עמנו. במצדות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין הישימון:
כז ועתה לכל-אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך:
כח ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: **כב** לכו-נא
הכינו עוד ודעו וראו את-מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר
אלי ערום יערם הוא: **כג** וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם
ושבתם אלי אל-נכון והלכתי אתכם והיה אם-ישנו בארץ וחפשתי אתו
בכל אלפי יהודה: **כד** ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו
במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון: **כה** וילך שאול ואנשיו לבקש
ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחרי-
דוד מדבר מעון: **כו** וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר
מזה והי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל-דוד
ואל-אנשיו לתפושם: **כז** ומלאך בא אל-שאול לאמר מהרה ולכה כי-
פשוטו פלשתים על-הארץ: **כח** וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך
לקראת פלשתים על-כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות:

שמואל א פרק-כד

א ויעל דוד משם וישב במצדות עין-גדי: **ב** והי כאשר שב
שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי:
ג ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל-ישראל וילך לבקש את-
דוד ואנשיו על-פני צורי היעלים: **ד** ויבא אל-גדרות הצאן על-הדרך
ושם מערה ויבא שאול להסך את-רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה
ישבים: **ה** ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר-אמר יהוה אליך
הנה אנכי נתן את-(איביר) איבך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך
ויקם דוד ויכרת את-כנף-המעיל אשר-לשאול בלט: **ו** והי אחרי-
כן ויך לב-דוד אתו על אשר כרת את-כנף אשר לשאול: **ז** ויאמר
לאנשיו חלילה לי מיהוה אם-אעשה את-הדבר הזה לאדני למשיח
יהוה לשלח ידי בו כי-משיח יהוה הוא: **ח** וישסע דוד את-אנשיו
בדברים ולא נתנם לקום אל-שאול ושאול קם מהמערה וילך בדרך:
ט ויקם דוד אחרי-כן ויצא (מן)-(המערה) מהמערה ויקרא אחרי-
שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה
וישתחו: **י** ויאמר דוד לשאול למה תשמע את-דברי אדם לאמר הנה
דוד מבקש רעתך: **יא** הנה היום הזה ראו עיניך את אשר-נתנך יהוה

היום | בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא-אשלח ידי באדני כי-משיח יהוה הוא: **יב** ואבי ראה גם ראה את-כנף מעילך בידי כי בכרתי את-כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא-חטאתי לך ואתה צדה את-נפשי לקחתה: **יג** ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה-בך: **יד** כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה-בך: **טו** אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד: (פ) **טז** והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את-ריבי וישפטני מידי: **יז** והי | ככלות דוד לדבר את-הדברים האלה אל-שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך: **יח** ויאמר אל-דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה: **יט** (ואת ואתה הגדת היום את אשר-עשיתה אתי טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני: **כ** וכי-ימצא איש את-איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי: **כא** ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל: **כב** ועתה השבעה לי ביהוה אם-תכרית את-זרעי אחרי ואם-תשמיד את-שמי מבית אבי: (פ) **כג** וישבע דוד לשאול וילך שאול אל-ביתו ודוד ואנשיו עלו על-המצודה:

שמואל א פרק-כה

א וימת שמואל ויקבצו כל-ישראל ויספדו-לו ויקברהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל-מדבר פארן: (ס) **ב** ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת-אלפים ואלף עזים והי בגזז את-צאנו בכרמל: **ג** ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת-שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא (כלבו) כלבי: **ד** וישמע דוד במדבר כי-גזז נבל את-צאנו: **ה** וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל-נבל וישאלתם-לו בשמי לשלום: **ו** ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר-לך שלום: **ז** ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר-לך היו עמנו לא הכלמנום ולא-נפקד להם מאומה כל-ימי היותם בכרמל: **ח** שאל את-נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי-על-יום טוב בנו תנה-נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנה לדוד: **ט** ויבאו נערי

דוד וידברו אל-נבל ככל-הדברים האלה בשם דוד ויגווחו: **יז** ויען נבל את-עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן-ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: **יח** ולקחתי את-לחמי ואת-מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה: **יט** ויהפכו נערי-דוד לדרךם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה: **כ** ויאמר דוד לאנשיו חגרו | איש את-חרבו ויחגרו איש את-חרבו ויחגר גם-דוד את-חרבו ויעלו | אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על-הפלים: **כא** ולאביגיל אשת נבל הגיד נער-אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים | מהמדבר לברך את-אדנינו ויעט בהם: **כב** והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא-פקדנו מאומה כל-ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה: **כג** חומה היו עלינו גם-לילה גם-יומם כל-ימי היותנו עמם רעים הצאן: **כד** ועתה דעי וראי מה-תעשי כי-כלתה הרעה אל-אדנינו ועל כל-ביתו והוא בן-בליעל מדבר אלי: **כה** ותמהר (אבוגיל) אביגיל ותקח מאתים לחם ושנים נבלי-יין וחמש צאן (עשוות) עשוית וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על-החמרים: **כז** ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולאישה נבל לא הגידה: **כח** והיה היא | רכבת על-החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם: **כט** ודוד אמר אף לשקר שמרתי את-כל-אשר לזה במדבר ולא-נפקד מכל-אשר-לו מאומה וישב-לי רעה תחת טובה: **ל** כה-יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסיף אם-אשאיר מכל-אשר-לו עד-הבקר משתין בקיר: **לא** ותרא אביגיל את-דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על-פניה ותשתחו ארץ: **לב** ותפל על-רגליו ותאמר ב-אני אדני העון ותדבר-נא אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך: **לג** אל-נא ישים אדני | את-לבו אל-איש הבליעל הזה על-נבל כי כשמו כן-הוא נבל שמו וינבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את-נערי אדני אשר שלחת: **לד** ועתה אדני ח-יהוה וחי-נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע ידך לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל-אדני רעה: **לה** ועתה הברכה הזאת אשר-הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני: **לו** שא נא לפשע אמתך כי עשה-יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי-מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא-תמצא בך מימיה: **לז** ויקם אדם לרדףך ולבקש את-נפשך והיתה נפש אדני צרוּרה | בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע: **לח** והיה כי-יעשה יהוה לאדני ככל אשר-דבר את-הטובה עליך וצורך לנגיד על-ישראל: **לט** ולא תהיה זאת | לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפה-דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת

את-אמתך: **לב** ויאמר דוד לאביגל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי: **לג** וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע ידי לי: **לד** ואולם חי-יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך כי | לולי מהרת (ותבאתי) ותבאת לקראתי כי אם-נותר לנבל עד-אור הבקר משתיך בקיר: **לה** ויקח דוד מידה את אשר-הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך: **לו** ותבא אביגיל | אל-נבל והנה-לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שפר עד-מאד ולא-הגידה לו דבר קטן וגדול עד-אור הבקר: **לז** ויהי בבקר בצאת היין מנבל ותגד-לו אשתו את-הדברים האלה וימת לבו בקרבן והוא היה לאבן: **לח** ויהי כעשורת הימים ויגף יהוה את-נבל וימת: **לט** וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את-ריב חרפתי מיד נבל ואת-עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה: **מ** ויבאו עבדי דוד אל-אביגיל הפרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה: **מא** ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני: **מב** ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על-החמור וחמש נערותיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי-לו לאשה: **מג** ואת-אחינעם לקח דוד מיזרעאל ותהיין גם-שתיהן לו לנשים: (o) **מד** ושאויל נתן את-מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן-ליש אשר מגלים:

שמואל א פרק-כו

א ויבאו הזפים אל-שאויל הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן: **ב** ויקם שאויל וירד אל-מדבר-זיף ואתו שלשת-אלפים איש בחורי ישראל לבקש את-דוד במדבר-זיף: **ג** ויחן שאויל בגבעת החכילה אשר על-פני הישימן על-הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאויל אחריו המדברה: **ד** וישלח דוד מרגלים וידע כי-בא שאויל אל-נכון: **ה** ויקם דוד ויבא אל-המקום אשר חנה-שם שאויל וירא דוד את-המקום אשר שכב-שם שאויל ואבנר בן-נר שר-צבאו ושאויל שכב במעגל והעם חנים (סביבתו) סביבתיו: **ו** ויען דוד ויאמר | אל-אחימלך החתי ואל-אבישי בן-צרויה אחי יואב לאמר מי-ירד אתי אל-שאויל אל-המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך:

זז וַיְבֹא דָוִד וְאַבְיָשִׁי | אֶל-הָעָם לִלְהַן וְהִנֵּה שָׂאוֹל שָׁכַב יָשֵׁן בַּמַּעְגָּל וְחֲנִיתוֹ מְעוּקָה-בְּאַרְצָה (מראשתו) מְרֹאשְׁתֵּיו וְאַבְנֵר וְהָעָם שָׁכְבִים (סביבתו) סְבִיבֹתָיו: **זח** וַיֹּאמֶר אַבְיָשִׁי אֶל-דָּוִד סִגְרֵי אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת-אוֹיְבֶיךָ בְּיָדְךָ וְעַתָּה אֲכַנּוּ נָא בְּחֲנִית וּבְאַרְצָה פַּעַם אַחַת וְלֹא אֲשַׁנֶּה לּוֹ: **טו** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אַבְיָשִׁי אֶל-תִּשְׁחִיתֵהוּ כִּי מִי שָׁלַח יָדוֹ בְּמִשְׁיַח יְהוָה וְנִקְּהָ: **זי** וַיֹּאמֶר דָּוִד חִי-יְהוָה כִּי אִם-יְהוָה יִגְפְּנוּ אוֹ-יִזְמוּ יָבוֹא וְמַת אוֹ בַּמִּלְחָמָה יֵרֵד וְנִסְפָּה: **פ** **זיא** חֲלִילָה לִי מִיְהוָה מִשְׁלַח יָדַי בְּמִשְׁיַח יְהוָה וְעַתָּה קַח-נָא אֶת-הַחֲנִית אֲשֶׁר (מראשתו) מְרֹאשְׁתֵּיו וְאֶת-צַפְחַת הַמַּיִם וְנִלְכָה לָנוּ: **זיב** וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-הַחֲנִית וְאֶת-צַפְחַת הַמַּיִם מְרֹאשְׁתֵּי שָׂאוֹל וַיִּלְכּוּ לָהֶם וְאִין רָאָה וְאִין יוֹדַע וְאִין מִקִּיץ כִּי כָלֵם יִשְׁנִים כִּי תִרְדַּמְתָּ יְהוָה נִפְּלָה עֲלֵיהֶם: **זיג** וַיַּעֲבֵר דָּוִד הָעֵבֶר וַיַּעֲמֵד עַל-רֹאשׁ-הַהַר מֵרְחוֹק רַב הַמְּקוֹם בִּינְיָהִם: **יד** וַיִּקְרָא דָּוִד אֶל-הָעָם וְאֶל-אַבְנֵר בֶּן-נֵר לֵאמֹר הֲלוֹא תַעֲנֶה אַבְנֵר וַיַּעַן אַבְנֵר וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה קִרְאתָ אֶל-הַמֶּלֶךְ: **פא** **זטו** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אַבְנֵר הֲלוֹא-אִישׁ אַתָּה וּמִי כַמוֹךָ בְּיִשְׂרָאֵל וְלָמָּה לֹא שִׁמַּרְתָּ אֶל-אֲדֹנֶיךָ הַמֶּלֶךְ כִּי-בָא אֶחָד הָעָם לְהַשְׁחִית אֶת-הַמֶּלֶךְ אֲדֹנֶיךָ: **זטז** לֹא-טוֹב הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ חִי-יְהוָה כִּי בְנֵי-מוֹת אַתָּם אֲשֶׁר לֹא-שִׁמַּרְתֶּם עַל-אֲדֹנֵיכֶם עַל-מִשְׁיַח יְהוָה וְעַתָּה | רָאָה אֵי-חֲנִית הַמֶּלֶךְ וְאֶת-צַפְחַת הַמַּיִם אֲשֶׁר (מראשתו) מְרֹאשְׁתֵּיו: **זז** וַיִּכַּר שָׂאוֹל אֶת-קוֹל דָּוִד וַיֹּאמֶר הַקּוֹלֵךְ זֶה בְּנֵי דָוִד וַיֹּאמֶר דָּוִד קוֹלִי אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ: **זח** וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲדֹנֵי רִדְף אַחֲרַי עֲבָדוּ כִּי מָה עָשִׂיתִי וּמָה-בְּיָדִי רָעָה: **זט** וְעַתָּה יִשְׁמַע-נָא אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי עֲבָדוֹ אִם-יְהוָה הִסִּיתְךָ בִּי יֵרַח מִנְחָה וְאִם | בְּנֵי הָאָדָם אַרְוִרִים הֵם לִפְנֵי יְהוָה כִּי-גִרְשׁוֹנֵי הַיּוֹם מֵהַסִּתְפַּח בְּנַחֲלַת יְהוָה לֵאמֹר לָךְ עֲבַד אֱלֹהִים אַחֲרָיִם: **כ** וְעַתָּה אֵל-יִפְּל דָּמִי אֶרְצָה מִנְּגִד פָּנָי יְהוָה כִּי-יֵצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת-פְּרַעֲשׁ אֶחָד כְּאֲשֶׁר יִרְדֹף הַקָּרָא בְּהָרִים: **כא** וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל חֲטַאתִי שׁוֹב בְּנֵי-דָוִד כִּי לֹא-אַרְעֵ לָךְ עוֹד תַּחַת אֲשֶׁר יִקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה הִנֵּה הַסִּפְלָתִי וְאַשְׁגָּה הַרְבֵּה מְאֹד: **כב** וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה (החנית) חֲנִית הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲבֵר אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וַיִּקְחֶהָ: **כג** וַיְהוָה יָשִׁיב לְאִישׁ אֶת-צַדְקָתוֹ וְאֶת-אֱמֻנָתוֹ אֲשֶׁר נִתְּנָה יְהוָה | הַיּוֹם בְּיַד וְלֹא אַבִּיתִי לְשַׁלַּח יָדִי בְּמִשְׁיַח יְהוָה: **כד** וְהִנֵּה כְּאֲשֶׁר גָּדְלָה נַפְשִׁי הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינַי כֵּן תִּגְדַּל נַפְשִׁי בְּעֵינַי יְהוָה וַיִּצְלַנִּי מִכָּל-צָרָה: **כה** וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל-דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה בְּנֵי דָוִד גַּם עָשִׂיתָ תַעֲשָׂה וְגַם יָכֹל תִּוְכַל וַיִּלָּךְ דָּוִד לְדַרְכּוֹ וְשָׂאוֹל שָׁב לְמִקְוָמוֹ: **פ**

שמואל א פרק-כז

א ויאמר דוד אל-לבו עתה אֶסְפֶּה יום-אֶחָד בַּיַּד-שְׂאוּל אִין-לִי טוֹב כִּי הַמֶּלֶט אִמְלֹט | אֶל-אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְנוֹאֵשׁ מִמֶּנִּי שְׂאוּל לְבַקֵּשׁנִי עוֹד בְּכָל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְנִמְלֹטְתִי מִיָּדוֹ: **ב** וַיִּקֶּם דָּוִד וַיַּעֲבֹר הוּא וְשֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ אֶל-אֶכִישׁ בֶּן-מְעוּק מֶלֶךְ גֵּת: **ג** וַיָּשֶׁב דָּוִד עִם-אֶכִישׁ בְּגֵת הוּא וְאֶנְשָׁיו אִישׁ וּבֵיתוֹ דָּוִד וְשֵׁתֵי נָשָׁיו אַחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית וְאַבִּיגַיִל אִשְׁת-נָבָל הַכַּרְמֶלִית: **ד** וַיִּגַּד לְשְׂאוּל כִּי-בָרַח דָּוִד גֵּת וְלֹא-(יֹסֵף) יוֹסֵף עוֹד לְבַקֵּשׁוֹ: **ה** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֶכִישׁ אִם-נָא מִצְּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתְּנוּ-לִי מְקוֹם בְּאֶחָת עָרֵי הַשְּׂדֵה וְאֲשָׁבָה שָׁם וְלִמָּה יֵשֵׁב עַבְדְּךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה עִמָּךְ: **ו** וַיִּתֵּן-לוֹ אֶכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-צִקְלָג לְכֵן הֵיטָה צִקְלָג לְמַלְכֵי יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: **ז** וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר-יָשָׁב דָּוִד בַּשְּׂדֵה פְּלִשְׁתִּים יָמִים וְאַרְבַּעַת חֳדָשִׁים: **ח** וַיַּעַל דָּוִד וְאֶנְשָׁיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶל-הַגְּשׁוּרִי (וְהַגְּרָזִי) וְהַגְּזָרִי וְהַעֲמֻלְקִי כִּי הִנֵּה יֹשְׁבוֹת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר מְעוֹלָם בּוֹאֵךְ שׁוֹרָה וְעַד-אֶרֶץ מִצְרָיִם: **ט** וְהָכָה דָּוִד אֶת-הָאֶרֶץ וְלֹא יָחִיהָ אִישׁ וְאִשָּׁה וְלָקַח צֶאֱן וּבָקָר וְחֲמֹרִים וְגַמְלִים וּבְגָדִים וַיָּשֶׁב וַיָּבֵא אֶל-אֶכִישׁ: **י** וַיֹּאמֶר אֶכִישׁ אֶל-פְּשֻׁטָתָם הַיּוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד עַל-נָגְבֵי יְהוּדָה וְעַל-נָגְבֵי הַיִּרְחֻמָּאֵלִי וְאֶל-נָגְבֵי הַקִּינִי: **יא** וְאִישׁ וְאִשָּׁה לֹא-יָחִיהָ דָּוִד לְהַבִּיא גֵת לְאֹמֶר פֶּן-יִגְדוּ עָלֵינוּ לְאֹמֶר כֹּה-עָשָׂה דָּוִד וְכֹה מִשְׁפָּטוֹ כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר יָשָׁב בַּשְּׂדֵה פְּלִשְׁתִּים: **יב** וַיֵּאמֶן אֶכִישׁ בְּדָוִד לְאֹמֶר הַבָּאֵשׁ הַבָּאִישׁ בְּעַמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וְהִיא לִי לְעַבְדָּ עוֹלָם: **פ**

שמואל א פרק-כח

א וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-מַחְנֵיהֶם לְצַבָּא לְהִלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֶכִישׁ אֶל-דָּוִד יָדַע תֵּדַע כִּי אֲתִי תִצָּא בְּמַחְנֵה אֲתָה וְאֶנְשֵׁיךָ: **ב** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֶכִישׁ לְכֵן אֲתָה תֵדַע אֶת אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה עַבְדְּךָ וַיֹּאמֶר אֶכִישׁ אֶל-דָּוִד לְכֵן שָׁמֵר לְרֵאשִׁי אֲשִׁימָךְ כָּל-הַיָּמִים: **ג** וְשְׂמוּאֵל מֵת וַיִּסְפְּדוּ-לוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּרָמָה וּבְעִירוֹ וְשְׂאוּל הַסִּיר הָאֲבוֹת וְאֶת-הַיִּדְעֹנִים מִהָאֶרֶץ: **ד** וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְּשׁוֹנִם וַיִּקְבֹּץ שְׂאוּל אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּגִלְבָּעַ: **ה** וַיֵּרָא שְׂאוּל אֶת-מַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים וַיֵּרָא וַיַּחֲרַד לְבוֹ מְאֹד: **ו** וַיִּשְׂאֵל שְׂאוּל בַּיהוָה וְלֹא עָנָה: יְהוָה גַּם בְּחִלְמוֹת גַּם בְּאֹזְרִים גַּם בְּנְבִיאִים: **ז** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְעַבְדּוֹ

בְּקִשׁוֹ-לִי אֲשֶׁת בְּעֵלֶת-אוֹב וְאֶלְכָה אֵלֶיהָ וְאֶדְרָשָׁה-בָּהּ וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו
אֵלָיו הֲיֵהָ אֲשֶׁת בְּעֵלֶת-אוֹב בְּעֵין דָּוָר: **{ח}** וַיִּתְחַפֵּשׂ שְׂאוּל וַיִּלְבַּשׂ בְּגָדִים
אֲחֵרִים וַיֵּלֶךְ הוּא וּשְׁנֵי אַנְשֵׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל-הָאִשָּׁה לְיָלֵהּ וַיֹּאמֶר
(קִסּוּמִי)-קִסְמִי-נָא לִי בְּאוֹב וְהֶעֱלֵי לִי אֶת אֲשֶׁר-אָמַר אֵלַיָּהּ: **{ט}** וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה אֵלָיו הֲיֵהָ אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה שְׂאוּל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת-
הָאֲבוֹת וְאֶת-הַיִּדְעָנִי מִן-הָאָרֶץ וְלָמָּה אַתָּה מִתְנַקֵּשׁ בְּנִפְשִׁי לְהַמִּיתַנִּי:
{י} וַיִּשָּׁבַע לָהּ שְׂאוּל בְּיְהוָה לֵאמֹר חִי-יְהוָה אִם-יִקְרָךְ עֹון בְּדַבַּר הַזֶּה:
{יא} וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶת-מִי אֶעְלֶה-לָךְ וַיֹּאמֶר אֶת-שְׂמוּאֵל הֶעֱלֵי-לִי:
{יב} וַתֵּרָא הָאִשָּׁה אֶת-שְׂמוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-
שְׂאוּל לֵאמֹר לָמָּה רַמִּיתַנִּי וְאַתָּה שְׂאוּל: **{יג}** וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ אֶל-
תִּירָאִי כִּי מָה רָאִית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שְׂאוּל אֱלֹהִים רָאִיתִי עֲלִים מִן-
הָאָרֶץ: **{יד}** וַיֹּאמֶר לָהּ מָה-תִּתְּאוּרוּ וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֵלָה וְהוּא עֵטָה מְעִיל
וַיַּדַּע שְׂאוּל כִּי-שְׂמוּאֵל הוּא וַיִּקַּד אַפָּיִם אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲו: **{טו}** וַיֹּאמֶר
שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל לָמָּה הִרְגַזְתַּנִּי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שְׂאוּל צַר-לִי מְאֹד
וּפְלִשְׁתִּים | נִלְחַמִּים בִּי וְאֱלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא-עָנְנִי עוֹד גַּם בְּיַד-הַנְּבִיאִים
גַּם-בְּחִלְמוֹת וְאֶקְרָא לָךְ לְהוֹדִיעַנִי מָה אַעֲשֶׂה: **{טז}** וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
וְלָמָּה תִשְׁאַלְנִי וַיְהוָה סָר מֵעָלַיךָ וַיְהִי עֲרָךְ: **{יז}** וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר בְּיַדִּי וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת-הַמַּמְלָכָה מִיַּדְךָ וַיִּתְּנָה לְרַעֲךָ לְדָוִד:
{יח} כַּאֲשֶׁר לֹא-שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא-עָשִׂיתָ חֲרוֹן-אָפוֹ בְּעַמְלֶק עַל-כֵּן
הִדְבַּר הַזֶּה עָשָׂה-לָךְ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה: **{יט}** וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם אֶת-יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים וּמַחֵר אַתָּה וּבְנֵיךָ עִמִּי גַם אֶת-מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן
יְהוָה בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים: **{כ}** וַיִּמְהַר שְׂאוּל וַיִּפֹּל מִלֵּא-קוֹמָתוֹ אַרְצָה וַיֵּרָא
מְאֹד מִדְּבָרֵי שְׂמוּאֵל גַּם-כַּח לֹא-הָיָה בּוֹ כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל-הַיּוֹם וְכָל-
הַלַּיְלָה: **{כא}** וַתְּבֹא הָאִשָּׁה אֶל-שְׂאוּל וַתֵּרָא כִּי-נִבְהַל מְאֹד וַתֹּאמֶר אֵלָיו
הֲיֵהָ שָׁמְעָה שִׁפְחָתְךָ בְּקוֹלְךָ וְאֲשִׁים נִפְשִׁי בְּכַפִּי וְאֶשְׁמַע אֶת-דְּבָרֶיךָ
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי: **{כב}** וְעַתָּה שָׁמַע-נָא גַם-אַתָּה בְּקוֹל שִׁפְחָתְךָ וְאֶשְׁמָה
לְפָנֶיךָ פֶּת-לֶחֶם וְאֶכּוֹל וַיְהִי בָּךְ כַּח כִּי תֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ: **{כג}** וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר לֹא
אָכַל וַיִּפְרָצוּ-בּוֹ עֲבָדָיו וְגַם-הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיִּקָּם מִהָאָרֶץ וַיֵּשֶׁב אֶל-
הַמָּטָה: **{כד}** וְלֹאִשָּׁה עֶגְל-מִרְבֵּק בַּבַּיִת וַתִּמְהַר וַתִּזְבַּחַהּ וַתִּקַּח-קֶמַח
וַתֵּלֶשׁ וַתִּפְּהוּ מִצּוֹת: **{כה}** וַתַּגֵּשׁ לְפָנָי-שְׂאוּל וּלְפָנָי עֲבָדָיו וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְמוּ
וַיֵּלְכוּ בְּלֵילָה הַהוּא: **{כז}**

א ויקבצו פלשתים את-כל-מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל: **ב** וסרני פלשתים עברים למאות ולא לפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם-אכיש: **ג** ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל-שרי פלשתים הלוא-זה דוד עבד | שאול מלך-ישראל אשר היה אתי זה ימים או-זה שנים ולא-מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד-היום הזה: **ד** ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את-האיש וישב אל-מקומו אשר הפקדתו שם ולא-ירד עמנו במלחמה ולא-יהיה-לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל-אדניו הלוא בראשי האנשים ההם: **ה** הלוא-זה דוד אשר יענו-לו במחלות לאמר הכה שאול באלפיו ודוד (ברבבתו) ברבבתיו: **ו** ויקרא אכיש אל-דוד ויאמר אליו חיה-יהוה כי-ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא-מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד-היום הזה ובעיני הסרנים לא-טוב אתה: **ז** ועתה שוב וליך בשלום ולא-תעשה רע בעיני סרני פלשתים: **ח** ויאמר דוד אל-אכיש כי מה עשיתי ומה-מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך: **ט** ויען אכיש ויאמר אל-דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא-יעלה עמנו במלחמה: **י** ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר-באו אתך והשכמתם בבקר ואזר לכם ולכו: **יא** וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל-ארץ פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל: **יב**

שמואל א פרק-ל

א ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשוטו אל-נגב ואל-צקלג ויכו את-צקלג וישרפו אתה באש: **ב** וישבו את-הנשים אשר-בה מקטן ועד-גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרךם: **ג** ויבא דוד ואנשיו אל-העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו: **ד** וישא דוד והעם אשר-אתו את-קולם ויבכו עד אשר אין-בהם כח לבכות: **ה** ושתי נשי-דוד נשבו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הפרמלי: **ו** ותצר לדוד מאד כי-אמרו העם לסקלו כי-מרה נפש כל-העם איש על-(בנו) בניו ועל-בנותיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו: **ז** ויאמר דוד אל-אביתר הכהן בן-אחיהמלך הגישה-נא לי האפד ויגש אביתר את-האפד אל-דוד: **ח** וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף

אחרי הגדוד-הזה האשגנו ויאמר לו רדף כי-השג תשיג והצל תציל:
ט וילך דוד הוא ושש-מאות איש אשר אתו ויבאו עד-נחל הבשור
והנותרים עמדו: **י** וירדף דוד הוא וארבע-מאות איש ויעמדו מאתים
איש אשר פגרו מעבר את-נחל הבשור: **יא** וימצאו איש-מצרי בשדה
ויקחו אתו אל-דוד ויתנו-לו לחם ויאכל וישקהו מים: **יב** ויתנו-לו פלח
דבילה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא-אכל לחם ולא-שתה
מים שלשה ימים ושלשה לילות: **יג** **(ס)** ויאמר לו דוד למי-אתה ואי
מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי
חליתי היום שלשה: **יד** אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל-אשר ליהודה
ועל-נגב כלב ואת-צקלג שרפנו באש: **טו** ויאמר אליו דוד התורדני
אל-הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם-תמיתני ואם-תסגרני
ביד-אדני ואורדך אל-הגדוד הזה: **טז** וירדהו והנה נטשים על-פני
כל-הארץ אכלים ושתים וחגגים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ
פלשתים ומארץ יהודה: **יז** ויכם דוד מהנשף ועד-הערב למחרתם
ולא-נמלט מהם איש כי אם-ארבע מאות איש-נער אשר-רכבו על-
הגמלים וינסו: **יח** ויצל דוד את כל-אשר לקחו עמלק ואת-שתי נשיו
הציל דוד: **יט** ולא נעדר-להם מן-הקטן ועד-הגדול ועד-בנים ובנות
ומשלל ועד כל-אשר לקחו להם הכל השיב דוד: **כ** ויקח דוד את-כל-
הצאן והבקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד: **כא** ויבא
דוד אל-מאתים האנשים אשר-פגרו | מלכת | אחרי דוד וישיבם בנחל
הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר-אתו ויגש דוד את-העם
וישאל להם לשלום: **(ס)** **כב** ויען כל-איש-רע ובליעל מהאנשים אשר
הלכו עם-דוד ויאמרו יען אשר לא-הלכו עמי לא-נתן להם מהשלל
אשר הצלנו כי-אם-איש את-אשתו ואת-בניו וינהגו וילכו: **(ס)**
כג ויאמר דוד לא-תעשו כן אחי את אשר-נתן יהוה לנו וישמר אתנו
ויתן את-הגדוד הבא עלינו בידנו: **כד** ומי ישמע לכם לדבר הזה כי
כחלק | הירד במלחמה וכחלק הישב על-הפלים יחדו יחלקו: **(ס)**
כה ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום
הזה: **(פ)** **כו** ויבא דוד אל-צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו
לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה: **כז** לאשר בבית-אל ולאשר
ברמות-נגב ולאשר ביתר: **כח** ולאשר בערער ולאשר בשפמות
ולאשר באשתמע: **(פ)** **כט** ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי
ולאשר בערי הקיני: **ל** ולאשר בחרמה ולאשר בבזר-עשן ולאשר
בעתה: **לא** ולאשר בחברון ולכל-המקמות אשר-התהלך-שם דוד
הוא ואנשיו: **(פ)**

שמואל א פרק-לא

א וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּנֹסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים בְּהַר הַגִּלְבָּעַ: **ב** וַיִּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים אֶת-שָׂאוּל וְאֶת-בְּנָיו וַיָּכּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת-יְהוֹנָתָן וְאֶת-אַבִּינֶדָב וְאֶת-מֶלְכִי-שׁוּעַ בְּנֵי שָׂאוּל: **ג** וַתִּכְבַּד הַמֶּלֶחֶמָה אֶל-שָׂאוּל וַיִּמְצָאֵהוּ הַמּוֹרִים אַנְשִׁים בְּקֶשֶׁת וַיַּחֲלֵ מָאֵד מֵהַמּוֹרִים: **ד** וַיֹּאמֶר שָׂאוּל לְנִשְׂא כָלִיו שְׁלֹף חַרְבֶּךָ | וְדַקְרָנִי בָּהּ פֶּן-יָבוֹאוּ הָעֲרָלִים הָאֵלֶּה וְדַקְרָנִי וְהִתְעַלְלוּ-בִּי וְלֹא אָבָה נִשְׂא כָלִיו כִּי יֵרָא מָאֵד וַיִּקַּח שָׂאוּל אֶת-הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ: **ה** וַיֵּרָא נִשְׂא-כָלִיו כִּי מָת שָׂאוּל וַיִּפֹּל גַּם-הוּא עַל-חַרְבּוֹ וַיָּמָת עִמּוֹ: **ו** וַיָּמָת שָׂאוּל וַשְׁלֹשֶׁת בְּנָיו וְנִשְׂא כָלִיו גַּם כָּל-אַנְשָׁיו בַּיּוֹם הַהוּא יַחְדָּו: **ז** וַיֵּרָאוּ אַנְשֵׁי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בְּעֵבֶר הָעֵמֶק וְאֲשֶׁר | בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן כִּי-נָסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְכִי-מָתוּ שָׂאוּל וּבְנָיו וַיַּעֲזְבוּ אֶת-הָעָרִים וַיָּנֹסוּ וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים וַיֵּשְׁבוּ בָּהֶן: **ח** וַיְהִי מִמְּחֻרָת וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים לְפָשֶׁט אֶת-הַחֲלָלִים וַיִּמְצְאוּ אֶת-שָׂאוּל וְאֶת-שְׁלֹשֶׁת בְּנָיו נִפְלִים בְּהַר הַגִּלְבָּעַ: **ט** וַיִּכְרְתוּ אֶת-רֹאשׁוֹ וַיִּפְּשִׁטוּ אֶת-כָּלִיו וַיִּשְׁלְחוּ בְּאֶרֶץ-פְּלִשְׁתִּים סָבִיב לְבִשָּׂר בֵּית עֶצְבִּיהֶם וְאֶת-הָעַם: **י** וַיִּשְׁמוּ אֶת-כָּלִיו בֵּית עֶשְׂתָּרוֹת וְאֶת-גּוֹיָתוֹ תָּקְעוּ בְּחֹמַת בֵּית שָׁן: **יא** וַיִּשְׁמְעוּ אֱלֹוֵי יִשְׁבִּי יְבִישׁ גִּלְעָד אֶת אֲשֶׁר-עָשׂוּ פְלִשְׁתִּים לְשָׂאוּל: **יב** וַיִּקְוֹמוּ כָּל-אִישׁ חֵיל וַיֵּלְכוּ כָּל-הַלַּיְלָה וַיִּקְחוּ אֶת-גּוֹיַת שָׂאוּל וְאֶת גּוֹיַת בְּנָיו מִחֹמַת בֵּית שָׁן וַיָּבֹאוּ יְבִשָּׁה וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם שָׁם: **יג** וַיִּקְחוּ אֶת-עֶצְמֹתֵיהֶם וַיִּקְבְּרוּ תַּחַת-הָאֲשֵׁל בְּיְבִשָּׁה וַיִּצְמוּ שְׁבַעַת יָמִים: (חֲזַק)